UNITED STATES HOLOCAUST MEMORIAL MUSEUM

Ukrainian Museum-Archives of Cleveland
Displaced Persons Camp Periodicals Collection

Item in Public Domain or an Orphan Work:

The United States Holocaust Memorial Museum Library respects the copyright and intellectual property rights associated with the materials in its collection. According to the Library's knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified. If you hold an active copyright to this work--or if you know who does--please contact the USHMM Library by phone at 202-479-9717, or by email at reference@ushmm.org.

Also available via libraria.ua.

107

LIBERTÉ AUX PEUPLES! ==========
========== LIBERTÉ À L'INDIVIDU!

FREEDOM FOR THE PEOPLES! FREEDOM FOR THE MAN!

СВАБОДА НАРОДАМ! СВАБОДА ЧАЛАВЕКУ!

SVOBODA NÁRODŮM! SVOBODA ČLOVĚKU!

SLOBODA NARODIMA! SLOBODA ČOVEKU!

LAISVE TAUTOMS! LAISVE ŽMOGNI

SZABADSÁG A NÉPEKNEK! SZABADSÁG AZ EMBERNEK!

WOLNOŚĆ NARODOM! WOLNOŚĆ JEDNOSTCE!

СВАБОДА

ЖУРНАЛ
ФРОНТА МОЛОДЕЖИ
АНТИБОЛЬШЕВИСТСКОГО
БЛОКА НАРОДОВ

JOURNAL
DU FRONT DE LA JEUNESSE
DU BLOC
ANTIBOLSHEVISTES
DES PEUPLES

СВОБОДА НАРОДАМ! СВОБОДА ЧЕЛОВЕКУ!

LIBERTATE POPOREALOR! LIBERTATE OMULUI!

SLOBODA NARODOM! SLOBODA ČLOVEKU!

XALQLARGA AZADLIQ! KIŞIGA AZADLIQ!

СВОБОДА НАРОДАМ! СВОБОДА ЛЮДИНІ!

FREIHEIT DEN VÖLKERN! FREIHEIT DEM MENSCHEN

==========

№ I.

JUNIU 1946.

УКРАЇНСЬКИЙ
ІСТОРИЧНИЙ
МУЗЕЙ-АРХІВ
1327

De la Rédaction :

Pendant que dans nos patries, sous la domination du tout puissant impérialisme soviétique, sur les territoires qui s'étendent entre le "rideau de fer" Stettin-Triesto et Vladiwostok, 800 millions de fils de peuples amis de liberté souffrent sous la pire terreur qu'on a jamais connu dans l'histoire, nous, représentants de la jeunesse des peuples subjugués à l'étranger, inaugurons l'édition de notre journal commun "L'Avangarde".

Nous n'avons pas de droit de nous tenir en dehors de la lutte héroique pour la vie ou la mort que mènent nos peuples. Là-bas, dans nos pays nataux, cette lutte commune se développe sous le mot d'ordre: "Liberté aux peuples et à l'individu!" Nos ères et frères meurent là dans les prisons de NKVD, dans les camps de déportation sibériens, ils meurent pour la liberté et l'indépendance de leurs pays.

Nous autres, à l'étranger, nous nous mettons en avangarde de cette lutte de libération, de la croisade contre le pire tyran de tous les temps, l'ennemi de la chrétienté, de la démocratie et de la culture humaine.

En émettant le premier numéro de "L'Avangarde", nous nous posons pour but de créer un front commun de la jeunesse de tous les peuples subjugués et menacés par le bolchevisme, pour nous faire apparaître nos fins communes et pourétablir une base solide de notre collaboration et amitié futures. Ce n'est que par la voie de la connaissance mutuelle, de l'entente et de l'unité dans la lutte contre l'ennemi bolcheviste, que nous, la jeune génération des peuples subjugués, pourrons parvenir à une vie libre dans nos Etats nationaux indépendants. C'est pourquoi nous faisons un appel à vous, nos jeunes camarades, filles et fils des peuples subjugués : Puisse le sort commun qui nous frappe tous aujourdhui nous réunir en un commun front d'acier! Faisons connaissance les uns des autres, comprenons nos intérêts communs, soutenons nos mouvements de résistance nationaux, avec leur centre politique : le Bloc Antibolcheviste des Peuples !

Nous espérons d'obtenir un soutien amical de votre part que vous pouvez nous fournir en particulier, en propageant notre journal parmi vos connaissances et en nous envoyant vos correspondances .

ooooo §§§§§§ ooooo

не бути" всю свою фізичну і духовну власність. Довга Голгота поневолених народів від черезвичайок через Соловки і Колиму до трагічної Винниці і Катині, цих вірних відбитків Дахау, Аушвіц-у, Бухенвальд-у показує, що визвольна боротьба, пройдена народами Европи й Азії, оплачена дорогою ціною людських жертв.

Така боротьба й сьогодні проходить. Нині в річницю миру й в епоху панування "спокою між народами" та справедливого устрою ООН, поневолені народи на схід від залізної занавіси Штеттін - Тріест стоять у впертій боротьбі за волю, власну державу. Боротьба проходить незалежно від того, чи принимаємо її революційними категорями, чи пасивною резистенцією мас супроти окупанта.

У великій імперії новітнього червоного Атиллі, побудованій на взір вавилонської вежі, існує боротьба на всіх фронтах, у всіх ділянках життя між двома силами : диктатурою, імперіялізмом й більшовицьким терором з однієї сторони та з найблагородніщими визвольними ідеалами поневолених народів з другої сторони. Більшовицка Росія, що вірно сповнює завіти комуністичних ідеологів про знищення нації і держави та панування однієї класи, виповіла війну національно - визвольним рухам й хоче їх в корені підірвати, а тимчасом всі поневолені народи відчули, що єдино боротьба, і то революційна боротьба зруйнує найбільший парадокс світу, СССР.

Тому то сьогодні в наших батьківщинах ведеться боротьба, в якій беруть участь всі верстви від червоноармійця до колгоспника, від шахтяра до академіка, тому то й частина наших народів, що опинилась в західних державах - під іменем "політичної еміграції", уважається теж органічним тілом цієї боротьби. Еміграція поневолених народів, це амбасади визвольних національних рухів, це той звязок, що вяже наші [illegible] країни, поборяться, зі світом.

У всіх національно - визвольних рухах народів в авангарді стоїть "цвіт народу" - його молодь. Ми, молодь, майбутність наших богатострадальних народів є і будемо в перших рядах боротьби з ненависним ворогом. Ми активізуємо себе, й втілюємося у всенаціональний рух, як пробоєва честка, як авангард поневолених народів.

Крім моральної правоти наших національних змагань, виражених в ідеях народної й індивідуальної свободи в кращих ідеях християнства, -гуманізмі і демократії, ми володіємо ще і другою силою нашої боротьби - спільністю інтересів та єдиним антибольшевицьким фронтом.

Загрожені неприступним грізним молохом, ми відчули невідкличну тезу наших днів : більшовизм, як світову розкладову ідеологію і світовий імперіялізм можна подолати тільки всього поступового світу. В перші ряди цієї боротьби стали ми, молодь народів, що на них вже третій десяток літ провадить експеримент більшовизм, і що сьогодні поставили собі за мету спільну боротьбу проти спільного ворога на принципі с в о б о д и н а р о д і в і л ю д и н и !

До нас пристали активно і ті народи, що від року почувають "благодать" більшовицької конституції й совєтських порядків та за нами стоять нові друзі свободи і прав поневолених народів.

За нами повинен стати й увесь прогресивний,демократичний світ, коли йому дорогий мир і добробут на землі.

Ми - молодь поневолених народів,цвіт наших багатостраждальних батьківщин,що стоїмо в перших лавах великої боротьби й несемо перед майбутнім народів найбільшу відповідальність,повинні усвідомити собі,що тільки спільна боротьба подолає кремлівського ідола і принесе воскресення скорбним матеріям.Кожний народ з нас, як єдиний в обличчі ворога,був би подоланий,розбитим,та в спільній боротьбі єдиним антибольшевицьким фронтом можна зруйнувати і"врата адові".Молодь поневолених народів нашої доби,що залишиться вирішною назавжди в нашій справі,віднайшла свій шлях,а це : спільними силами до спільної мети! За справжню свободу народів і людини!

Хай живе Антибольшевицький Блок Народів!
Хай живуть вільні нежалежні держави поневолених народів!
Хай живе Антибольшевицький Фронт Молоді всього свободолюбного світу !
Смерть імперіялізму й більшовизму!

-.-.-.-.-.-.-.-.-.-.-
-.-.-.-.-.-.-.-
-.-.-

Freedom-loving peoples and men of all the world, unite into fight against bolshevism !

Свабодалюбныя народы і людзі усяго сьвету,злучайцеся у барацьбе супроць бальшавізму!

Svobodumilující národy a lidé celého světa, spojte se o boji proti bolševismú !

Slobodoljubivi narodi i ljudi celog sveta ujedinite se u borbi protiv bolševizma !

Szabadságszerető népek és az egész világ emberei, egyesüljetek küzdelemben bolsevizmus ellen !

Свободолюбные народы и люди всего мира,соединяйтесь в борьбе против большевизма!

Svoodumilovné národy a ľudia celého sveta, spojte sa v boji proti bolševizmú !

Azadlig sevuci butun dunja xalglari va kişilari bolşevizmga garşi kuraşga birlaşiniz !

Freiheitsliebende Völker und Menschen der ganzen Welt, vereinigt euch im Kampf gegen den Bolschewismus !

Свободолюбні народи і люди всього світу,єднайтеся в боротьбі з большевизмом!

СВОБОДА НАРОДАМ!
СВОБОДА ЧЕЛОВЕКУ!

S Ł U C K A J E P A Ŭ S T A Ń N I E

1 SYMBAL NIAŬPYNNAJ BARAĆBY BIEŁARUSKAHA NARODU ZA VOLU .

Žyćcio - zmahańnie vymahaje ad kožnaha narodu hierajičnych čynaŭ i vialikich achviaraŭ. Nie škadavała i našaja Baćkaŭščyna - Biełaruś kryvi synoŭ svajich, pralitaj u abaronie jaje pravoŭ na samastojnaje, niezaležnaje isnavańnie. Bliskučym prykładam hierajizmu biełaruskaha narodu i pratestam suproć sproby paniavoleńnia našaj Ziamielki balšavickim imperyjalizmam zjaŭlajecca paŭstańnie na Słuččynie.

Kab paznać istotu ŭzdymu na Słuččynie, musim paznajomicca z padziejami jaho papiaredziŭšymi.

Hłyboka zapała ŭ sercy słuččakoŭ viestka abvieščańnia niezaležnaści Biełarusi. Arhanizovany ŭ 1918 h. u Słucku Biełaruski Nacyjanalny Kamitet na čale z Paŭłam Žaŭrydam pačaŭ aktyŭna budavać dziaržaŭnuju budučyniu Biełarusi. Razahnany balšavikami pry jich pachodzie na zachad, uznaŭlaje ŭ 1920 h. iznoŭ svaju dziejnaść u suviazi z adstupleńniem savieckich hordaŭ. Arhanizujecca narodnaja milicyja ŭ sile 500 čałaviek dziela samaabarony. Sklikany na 14. XI 1920 h. Źjezd Słuččyny pieradaje inicyjatyvu i kiraŭnictva biełaruskim rucham u ruki rašučych niezaležnikaŭ, jak sapraŭdnych pradstaŭnikoŭ biełaruskaha narodu. U rezalucyji Źjezdu skazana: „Pieršy Biełaruski Źjezd Słuččyny, sklikany ŭ liku 107 asobaŭ, vitaje Najvyšejšuju Radu Biełaruskaje Narodnaje Respubliki i zajaŭlaje, što ŭsie svaje siły addaść na adbudovu Baćkaŭščyny, kateharyčna pratestuje suproć zaniaćcia našaj Baćkaŭščyny čužackimi i samazvančymi savieckimi ŭładami. Chaj žyvie volnaja, niezaležnaja Narodnaja Biełaruskaja Respublika ŭ jaje etnahrafičnych miežach!"

Krychu paźniej, 21 XI 1920, Rada Słuččyny vydaje deklaracyju, u jakoj havaryłasia: „U mament samavyznačeńnia ŭsich narodaŭ i zmahańnia jich za svaju samastojnaść i svabodu, Biełaruskaja Rada Słuččyny vykonvaje volu sialanstva, pasłaŭšaha jaje i davieryŭšy joj abaronu niezaležnaści našaj Baćkaŭščyny Biełarusi, zajaŭlaje ŭsiamu śvietu ab damahańniach, namierach biełaruskaha sialanstva, ab tym, što Biełaruś pavinna byc volnaj, niezaležnaj Respublikaj u jaje etnahrafičnych miežach. Abviaščajučy ab hetym i źjaŭlajučysia vyrazicielkaj voli narodu, Słuckaja Rada deklaruje ćviorda stajać za niezaležnaść rodnaje Biełarusi i baranić intaresy sialanstva ad hvaltu z boku čužaziemnych zachopnikaŭ i ŭ vypadku patreby navat siłaju aružža, nia hledziačy na ličbovuju pieravahu voraha, dumajučy, što našaja sprava - sprava praŭdzivaja, a praŭda zaŭsiody zakrasuje".

Słuččaki dachavali viery svajim pastanovami i kali iznoŭ balsaviki zachacieli paniavolić našuju staroŭku, jany chapili za zbroju i supyniali balšavicki nastup. Pa ŭsioj Słuččynie arhanizavałasia samaabarona. Rada Słuččyny tvaryła rehularnyja biełaruskija addzieły, jadrom jakich była narodnaja milicyja. Pamima ŭsich namahańniaŭ, abaranić Słucak pierad balšavikami nie ŭdałosia. Pa zahadu Hałohaha Vajskovaha Kamandavańnia addzieły apuścili Słucak i sabralisia ŭ Siemiežavie, dzie ahułam zhurtavałasia la 10.000 čałaviek-paŭstancaŭ. Tut stvaryŭsia biełaruski Słucki połk pad kamandavańniem palkoŭnika Haŭryłoviča. Zaraz-ža paŭstaje i druhi biel. Hrozaŭski połk. Z hetych dvoch palkoŭ tvorycca pieršuju Słuckuju dyvizyju pad kamandavańniem kap. Sokał-Kutyłoŭskaha. Pieršaja Słuckaja dyvizyja pajšła 27 listapada 1920 u kryvavy boj za svaju Baćkaŭščynu. Z bajoŭ paŭstancaŭ viedamyja takija miascovaści jak Bystryca, Čarnahubaŭ, Vasiliški, Kapyl, Cimkaviči dy inš. Paŭstancy pa hierojsku zmahalisia, jany nia tolki ŭstrymlivali balšavikoŭ, ale na't zabirali ad jich niekatoryja miascovaści. Balšavikom nanosili paŭstancy vialikija straty i padryvali maral čyrvonaj armiji. Šmat čyrvonaarmiejcaŭ, z pachodžańnia

biełarusaŭ, pačuŭšy blizkija ich sercu kličy Rady Słuččyny, pierachodzili na bok paŭstancaŭ. Paŭstańnie, majučy poŭnuju padtrymku i davier biełaruskaha narodu ŭzrastała na sile. Bačačy takoje pałažeńnie, balšaviki ŭviali ŭ boj suproć paŭstancaŭ adabranyja i specyjalna padrychtovanyja addzieły. Paŭstancy musieli adstupić pad naporam šmat razoŭ pieravažajučaha voraha da raki Łań. Paŭstancy praviali jašče šmat udałych kontratakaŭ i zdabyvali bliskučyja pieramohi nad voraham. Adstojać-ža niezaležnaści Biełarusi pierad balšavikami nie zmahli. Reštki Słuckaj Dyvizyji byli 28 -ha śniežnia internavanyja ŭ Polččy. Časžka-ž paŭstancaŭ nie złazyła aružža da apošniaj chviliny svajho žyćcia. Jana pajšła ŭ lasy Słučcyny i doŭhija hady jašče zmahałasia z najeźnikam.

Achviara Słuččyny nia była adnak daremnaj. Ideji słuckich hierojaŭ žyvuć i siańnia ŭ lasoch Słuččyny. Dy nia tolki Słuččyny. Kajučy pierad saboju prykład advahi i patryjatyzmu, usie lepšyja syny biełaruskaha narodu vystupili i znoŭ z aružžam u rukach suproć balšavickich satrapaŭ - vorahaŭ nia tolki našaha, biełaruskaha narodu, ale i ŭsich svabodalubiačych narodaŭ, i buduć datul zmahacca, pakul naš narod, jak volny pamiž volnymi i roŭny pamiž roŭnymi nie paŭstanie da niezaležnaha žyćcia.

Słuččak .

N I A Ŭ N A S V I A S N A .

Viasna. Sonca. Žyccio. Radaść...
Nia ŭ nas braty.
Zima viakovaja marozić našyja dušy.
Strašnaja miacielica zaviavaje našyja paletki, pluje ludziam u vočy.
Ludzi... Zapužanyja. Nie advažvajucca vystavić hałavy z chaty. Siadziać. Vyhladajuć pahody. Čakajuć pieramieny.
A bura vyje, pluje, rahoča. Maroz ciśnie...
Čornyja chmary naviśli nad usioj Krajinaj.
A nad zapužanymi kryvickimi chatami ŭjecca ŭ zmahańni duch Biełaruskaje Nacyji. Jon probuje razahnać chmary, chodacca z miacielicaj, bjecca ŭ sercach pryhniečanaha narodu, śviecić nadziejaj u jahonaj dušy.
- Sonca!
Viasny!
Žyćcia!
Radaści! - zahałasiŭ u rospačy Biełaruski narod.
- Cha, cha, cha! - zarahatała ciemra:
Prosiać!..
Žabraki!..
Raby!..
Umiejuć tolki płakać i prasić!..
Zasypać ich śnieham!
Zakavać navieki lodam niavoli!..
Niama ciapier miejsca mlaŭkaści na śviecie! Zasumavaŭ duch Biełaruskaje Nacyji, ubačyŭšy ŭbohaść voli svajho narodu. Pajmknuŭsia z bolšym impetam pa ŭsioj Biełaruskaj Krajinie. Paryvaŭ sercy, zapalvaŭ u dušach žyćciovuju badziorašć, dadavaŭ siły voli, advahi i ŭrešcie vusnami pracoŭnaha narodu zahałasiŭ:
- Dałoŭ strach!..
Vychodźma na rodny prastor!..
My-ž dzieci pracoŭnaje siamji - što nam maroz, miacielica, chmary?
Ahladajma svaje paletki!
Raščyščajma darohi!
Pracaj i zmahańniem razabjomlady viakovaje zimy!
Razhonim chmary!
Zmusim sonca śviacić nam!
Zmusim pryjści da nas viasnu!
- Oho-ho! - zahudzieŭ śvier.
- Vi-i-dzi-iš ty i-ich! - zaśvistała miacielica:
Nia prosiać?!..
Nia płačuć?!..
Nia hnucca?!..

Jany ŭžo nie žabraki...
Nie raby...
U ich jość moc ducha.
Adstupać patrochu - zahadała zima: vorah, akazvajecca, mocny. Prydziecca zmiakčyć.
Ale z bojem!
U zmahańni!
Dabraachvotna ničoha!
Taki naš i ŭsiaho śvietu zakon...
. . . . . .
Viasna. Sonca. Žyćcio. Radaść...
Nia ŭ nas, braty.
U nas - zmahańnie za viasnu.
U nas - zmahańnie za sonca.
U nas - praca dla budučaha žyćcia.
U nas - sum dla budučaje radaści.

Ul. K.

N A Z I E M L A C H B I E Ł A R U S I .

Blizu ŭsim viedama, ci z asabistych pieražyvańniaŭ pad balšavickaj ak upacyjaj, ci z raskazaŭ inšych, što i hetym razam pryniasła Biełaruskamu Narodu novaje „vyzvaleńnie". Nichto ŭ hetaj spravie nia maje nijakich il uzyjaŭ. I choć praz try miažy nie dachodziać da nas badaj nijakija viestki, našaje ŭjaŭleńnie ab tym, što dziejecca na Baćkaŭščynie nia nadta ad chilajecca ad sapraŭdnaści. Śvietčać ab hetym čas ad času praskokvajučyja ŭ zamiežnaj, abo savieckaj presie i radyjo viestki, a taksama raskazy paasobnych uciekačoŭ, jakim pašancavała pierabracca na heły bok.

Padahulniajučy hetyja viestki možna śmieła skazać, što na't najbolš žudasnyja dapuščeńni, ab siańniašnim žyćci žycharstva Biełarusi, nia ŭ stanie dastatkova vyrazna tyja niačuvanyja ŭ historyji čałaviectva ździŭk i biaspraŭje, jakija zapanavali na Biełarusi paśla zaniaćcia jaje čyrvonaj armijaj u 1944 h. Z pieršych hadzin balšavickaha haspadarańnia raspačalisia masavyja aryšty i ekzekucyji. NKVD byccam dahaniała „zmarnavanyja" hady, kali jano nia mieła dostupu da nasielnictva Biełarusi. Teror hety pryjniaŭ asabliva žorstkija formy, jašče dziakujučy raspravam čyrvonych „partyzanaŭ", jakija adrazu zachapili ŭsiu ŭładu. U dzikaj samavoli žniščalisia nia tolki redkija ŭ nas faktyčnyja supracoŭniki niemcaŭ, ale ŭvieś nacyjanalny aktyŭ: narodnaja inteliheńcyja, jak nastaŭniki i drobnyja ŭradaŭcy, a na't zvyčajnyja sialanie. Chto z mužčyn nia łučyŭ u hety śmiarotny vir, byŭ mabilizavany i vypraŭleny amal što z hołymi rukami na front u pieršuju liniju. Nia ŭchililisia ad hetaha i balšavickija „partyzany", jakija byli nie dastatkova zasłužanyja, abo prylučylisia da bandaŭ u apošnija miesiacy niamieckaha panavańnia. Adnak značnaja časka padlahajučych mabilizacyji (16 - 56 hh.) nie źjavilasia, a pajšła ŭ lasy, adkul viadzie zbrojnaje zmahańnie z akupantam. Z druhoha boku, vialikaja kolkaść "pracazdatnaha " žycharstva abodvych rodaŭ była sikkom nakiravanaja na roznyja adbudoŭčyja pracy, napr. u Danbas.

U vyniku hetaha siańnia na Biełarusi redka sustrakajecca mužčynaŭ i naahułł ludziej maładych abo siarednich hadoŭ. U raźbitych, zrujnavanych haradoch i vypalenych siołach praciahvajuć svajo balučaje isnavańnie, tolki dzieci, žančyny i staryja. Žyćcio hetych niedabitkaŭ žudasnaje, nia tolki duchova , ale i z mataryjalnaha, pieradusim charčovaha hledzišča. Papiarodniaja balšavickaja „haspadarka", zatym niamieckaja popleč z bandyckim rabaŭnictvam, dy źniščeńnie kraju padčas niekalkirazovaha pierasoŭvańnia frontu, daviali kraj da skrajniaje haleły. Adsutnaść pracazdolnaha elementu, niastača žyvioły i inventaru, voś pryčyny sučasnaha charčovaha kryzysu /kali ŭžo nia hoładu/ na Biełarusi. Heta adnak zusim nie

zaminaje balšavikam ściahvać z nasielnictva aprača „zvyčajnych pastavak" i padatkaŭ, jašče dadatkovyja achviary naturaju dy ŭžo viedamymi sposabami źbirać padpisku na roznyja biaskoncyja pazyki. Amal 100% -va pravieździona hetym razam kalektyvizacyja. Z hetaj apošniaj, zvyčajna, u pary iduć vysyłki h. zv. „niebłagonadiožnych" u hłyb SSSR, z adnačasovym niecadrojčy nasialeńniem na Biełarusi ŭžackaha probalšaviçkaha elementu, pieradusim z-za Uralu.

Abrysavanaje tut stanovišča isnavała na Biełarusi da kanca vajny ŭ 1945. tryvaje z niaznačnymi źmienami ŭ „lepšy", ci horšy bok i ciapier, pa siańniašni dzień. Zakančeńnie vajny pryniasło Biełaruskamu Narodu, zamiest palchki, jašče novyja daznańni.

Pavodle ŭmovy ŭradu SSSR z paddanym jamu ŭradam čyrvonaje Polšču, „naviečna" była ŭstanoŭlenaja miaža pamiž „suverennaj" BSSR i Polščaj, Pryjniataja miaža prachodzić pa h. zv. liniji Curzona, zhodna z jakoj, nie ŭspaminajučy ŭžo ab vakolicach z biełaruskim nasielnictvam na levym baku Buhu, pad Polšču adychodziać bolšaja častka Biełastoččyny i Biełščyna. Fakt hety zastaŭsia-b biazumoŭna biez asablivaha adhałosu, kali-b u vadnym z parahrafaŭ hetaje ŭmovy nia było vyrašana ab pierasialeńni palakaŭ z abšaraŭ SSSR u Polšču i savieckich hramadzian, jakimi ŭžo biazumoŭna ličać biełarusaŭ balšaviki, z Polščy, a hetym samym i z addadzionych joj ziemlaŭ z pieravahaju biełaruskaha žycharstva, u SSSR. Parahraf hety vyciaŭ pa Biełaruskim Narodzie ŭ dvoch miejscach. Pieršaje, heta, što ad Biełarusi nia tolki aficyjalna, ale sapraŭdy hruntoŭna adryvajucca jejnyja adviečnyja ziemli, a druhoje, dziakujučy pryjniatamu balšavikami rolihijnamu(ŭ)kryteryjum pry vyznačeńni nacyjanalnaści, heta adarvańnie ad našaha Narodu biełarusaŭ katalikoŭ, jakija ŭ nadzieji na lepšyja abstaviny ŭ Polščy, masavatudy vyjaždžajuć. Vyjezd u Polšču maje dabraachvotny charaktar, bo nat' niekataliki mieŭšy środki (addajučy apošniaje) na chabary ŭ husta rassypanych polskich repatryjacyjnych misijach i dla miascovych savieckich kacykaŭ, pierabirajucca tudy, dyk z pierasialenniem biełarusaŭ z Biełastoččyny sprava vyhladaje zusim advarotna. Bolš jak 62% zarphistravanych katoharyčna admovilisia pierajechać liniju Curzona. Sproby z'ahitavać nasielnictva dla vyjezdu nie dali nijakich rezultataŭ, a kali začałosia prymušańnie vastrejšymi metadami, - biełaruskija sialanie adkazali zbrojnym supracivam - pajšli ŭ lasy.

Jak vidno z usiaho vyšejskazanaha, balšaviki ŭzyvajuć usialakija nahčymyja sposaby, kab złamać niepakorny Biełaruski Narod, źniščyć u Im duch supracivu i niezaležnaści, što tak zaminaje ŭ imperyjalistycnych inknieńniach Maskvy. Adnak naš Narod stojka zmahajecca. Bałocistyja i lasistyja hašaj Baćkaŭščyny poŭnyja nacyjanalnymi partyzanckimi addziełami. Balšavickaja ŭłada faktyčna isnuje tolki ŭ bolšych administracyjnych asiarodkach abo ŭ blizkim navakolli. Pastačańnie sielska-haspadarčych praduktaŭ u harady vielmi abniežanaje, nat' pastaŭki ściahvajucca pry dapamozie vajskovych adzinak. Ab pamierach paŭstančaha ruchu , śvietčać ŭžo tyja fakty, što na znahańnie z in balšavicki polski ŭrad byŭ vysłaŭ u Biełastoččynu adumysnuju dyviziju z hen. Paškievičam na čale. Byli taksama asabliva ŭzmocnieny harnizony čyrvonaje armiji na abšarach Biełarusi. Heta-ž śćviardžaje fakt, što bolšaść roznych transpartaŭ nakiroŭvajecca ŭ hłyb SSSR abchodnaj darohaj poŭz Bałtyckaje mora, a nie prosta praz Biełaruś.

. . . . . .

Žudasnuju paru pieražyvajuć siańnia našyja surodziči, tam, na Śviatoj Biełaruskaj Ziamli. Ślozy, kroŭ i mahiły niavinnych značać balšavicki razhuł. Ale duch svabody i znahańnia za jaje žyvy ŭ Narodzie. I pryjdzie jašče čas, kali Jon śmieła parvie akovy niavoli i zajmie sabie naležny pasad pamiž volnych narodaŭ.

U JUGOSLAVIJI d r u g a n a s t a l a s u d i j a ...

Već, evo godinu dana kako crvena oluja razigranih demona zapljusnu i hridi jugoslovenskog roda. Već, evo, godinu dana, kako iz dana u dan dopiru otuda vapaji jedno raskrvavljeno i u svojoj sopstvenoj krvi kupane, - zamorene narodne grude. Necuveno i nevideno u istoriji! Neman i Sablazan sveli se i upili milionima svojih otrovnih pipaka u damare i dusu jednog gordog gorskog ljudskog roda. Pa ipak - kakva samo iskonska snaga i vrela pocivaju u dubinama njegovog bica! Jedinstven primer jedne necuvene borbe! Stotine mladih i starih, i dece i zena, omladinaca i studenata svojim poslednjim darom ovencavaju i produzavaju onaj trnoviti put Golgotske tragedije... Bozanska je to borba! Tu Bozje bije na lono svoju otsudnu bitku! Kao da su to V e c i t o p r v i d a n i te vasionske borbe, pa ipak... tako vreli, bolni u nasoj svesti...

Dani za danom prolaze, a iz te krvave doline dopiru sve neraskidivi nizovi svedocanstava o jednom paklenom teroru... Pise mati sinu, a suze kao da su svako slovo oblivale, pise i oprezno, ali mudro jasno saopstava i daje na znanje da mu je sestra već pre dva mesaca sluzbeno "sprovedena, a stariji brat prilikom nedavnih akcija u jednom [illegible] ispitan. Drugome oprt sestra da je sve stalo tako nezapamceno tesko nikom gore, kao srbinu" da - o, srce bi da se skamani! - ljudi gotovo da "zazale sto su Nemci otisli, jer necuvena su ta zlocinstva b e l o s v e t s k e p o l i t i c k e z a v e r e n i c k e k l i k e! Sve sto je n a r o d n o i sve sto je u njegovoj dusi H r i s t o v s k o ubija se, sece i razdire nemilice!

Ta samo da pogledate udzbenike za skolsku decu. Zivi otrovi za blagorodne duse! Hijene mrznje svuda i u svakoj reci i na svake slike sikcu! ... Nigde onog, sa cega su se napijali i Bogu molili njegovi visoki babovi i stricevi! ...

A gimnazije njena nastava ujeni profesori sve bedna zakrpa jedne strasne duhovne praznine! Zjapi i na daleko zaudara! Ni oni koji su im do juce tamo ili ovde pravili pevanice, ne usuduju se to vise tako bestidno... Strana stampa sve vise donosi okrajicke istina i o stanju na tom kutku zemlje. A nema tamo nicega, ni jednog domena zivota koji nije obliven i krvlju i lazju! Tamo ljudima na najvisim polozajima i ne znaju se imena... Velike su to tajne! Pocev od samog poglavara drzave - Tita/TITO - Tajna Internacionalna Teroristicka Organizacija/, pa sve do oblasnih i reonskih komandanata OZNE /jugoslovenskog GPU a i Gestapo-a/. Krije se i svaki prljavi trag svog b e l o s v e t s k o g p o r o k l a ! A oni koji i nose svoja stara imena upadaju u oci kap krvni sledbenici na istinu stopama Marksa i Engelsa, jer kako je rekao jednom na jednom vaznom saslusanju jedan njihov brat sunarodnik: "Mi po prirodi i duhu svome, istoriskom polozaju i mudnosti, kaja proizlazi iz nase prosdlost i ne mozemo drugo nesto biti, nego k o m u n i s t i ! " /Dr. Levi/. Svuda nebrat i sirom surovi uljez, tudin! Narod u bolu istkiva i nize vicevo za vicevima, doskocice za doskocicama, jer sve je tu postavljeno na glavu i sve su tu samo pisana slova, do izuzev terora koji se nigde ni u jednom statutu ne pominje, a svuda, svuda se tako izdasno na narodnu glavu i telo nakiva...

A nije to samo prosti narod, seljak, - on jos i po najbolje snosi ovu neman. Priroda, dugi dolovi i bregovi osvezavaju njegovu snagu. Već u prvom redu to su oni koje sto pre 5-6 god. mogli da vidite kao najvatrenije pobornike te paklene misli, danas oni su skuceni, razocarovani... izgubljeni ljudi... Jer, najde i nista od onog uzdizanog socijalizma. Jednu burzuaziju zamenila druga, joz bosnja i jos silnija. Na Titu, samom ideoloskom vodi, heroju njihove borbe i zastavniku drzave, blistaju se prstenovi i predragi brilijanti... A raskosni stanovi, limuzine itd?... N i k a d r a d n i k n i j e t a m o b i o b e d n i j i, n e g o d a n a s!

Beskrajno bi bilo to slikanje onog sto je tamo. Tamnica, mucilisto je to - iz koga svakome kojemu je iole moguće - bezi kao od svog nov krsta!

Tamo se neprividno bije jedna nesravnjiva borba, borba jednog celog, citavog naroda. U toj borbi on je sam, a mudra narodna glava staje i da pojima zasto je to sve tako. Njemu postaje sve jasno, jasno i onih 20 god. n a r o d n o d r z a v o i onaj s a m o u b i l a c k i 27 mart 1941., kada je tako bogovski predano verovao u p r a v d u, i s t i n u, i s k r e n o s t i r e c svojih v o l i k i c h p r i j a t e l j a - i onih pet godina jedne p e r f i d n e r a t n e p o l i t i k e, koju je on milionima svojih najdrazijih dusa, B o s a n s k i h d i v o v a i d i n a r s k i h g e n i j a placao i placao... On je, e, tako z l o c i n a c k i prevaren i pdlo prodan. On je sam u u toj samoti j e d i n i B o g mu je pomagac i svedok...

/Prema ispovesti jednog skoro preboglog nacionalnog borca/

"U Z O R P O L I C I S K E D R Z A V E"

Engleski mesecni casopis „Free Europe" za mart 1946 donosi clanak pod naslovom: Uzor policiske drzave.

Kada kazemo da je Jugoslavia pod Titom jedna policiska drzava, mi mislimo da je to jedna drzava u kojoj svi ljudi zive u stalnom strahu od tajne politicke policije, nad kojom nema kontrolu vlada, uzeta u celini. OZNA je Titova OGPU, njegova CEKA, njegova NKVD, njegov GESTAPO. Ona upravlja poslovima svih ministarstava i to kako centralnih tako isto federalnih vlada, i nije nikome odgovorna sem Titu licno. Njeni se agenti nalaze svuda u armiji i njena mreza dostavljaca dopire u svaki kraj, svaki grad, svako selo, svaku ulicu, u svaki stan, kod svakog dostavljaca o cemu je on licno obavesten, da bi bio ispunjen strahom i da ne bi pokazivao sazaljenje. Mnogo se koriste deca - dostavljaci, kao u nacistickoj Nemackoj. Svaki gradjanin je potpuno vlasnistvo OZNE, ciji su zatvori potpuno otseceni od sveta, ispunjeni ljudima za koje ne postoji pravo zalbe. Slova OZNE znace „Organizacija za zastitu naroda", ali njen zadatak nije narodna, već partisko-politicka zastita. Dva bitna uslova za coveka koji zeli da bude u sluzbi OZNE su, prvo, da je clan Komunisticke partije, preimucstvo imaju koji su u Moskvi obucavani, i drugo, posle najmanje dve godine aktivne sluzbe kod partizana da je prosao kroz skolu za politicke komesare. Nije dovoljno da je pripadao oslobodilackom frontu, prosto je to prelazno telo, i bitno je da se obaveze na coo program komunisticke partije.

Istorija OZNE je stvarno pocela u 1941-42 godini, kada su se tri meseca posle pada Jugoslavije, i posle ulaska Rusije u rat, komunisti udruzili sa sirokim narodnim pokretom otpora protivu Nemaca, za koji su nedavno tvrdili da su ga oni stvorili i da su otuda ovlasceni da ga kontrolisu. Njihova prva aktivnost je bila kako protivu antikomunistickih rodoljuba, tako i protivu nacista: i zbog toga su oni stvorili svoj licni sistem tajnih agenata, koji je sada u njihovom casu trijumfa, pocastvovan narodnim statusom.

U pocetku je bila sastavljena iz trojki, koje su radile u jedinicama od tri coveka, a koje su ulazile u sastav triju glavnih sekcija, koje delaju posebno u gradovima, u selu i u vojsci. Izvesni detasmani trojki cine se odgovornim, uz to, zbog streljanja ili likvidacije drugim sredstvima istaknutih nekomunista na koje je skrenuta paznja Komunistickoj partiji od strane ovih triju sekcija. Sef OZNE u pocetku je bio jedan advokat, koji je odigrao vaznu ulogu u jugoslovenskom komunistickom pokretu, Dr. Vita Kraiger. U 1943 je organizovan izvestan broj specijalnih pokretnih naoruzanih detasmana, nazvan VDV /Vojska drzavne vernosti/, da rade samostalno u sumama i nezavisno od obicnih jedinica partizanske vojske. To su bile elitne formacije, koje su odgovarale Hit-

lerovim SS trupama, dok su stare trojke odgovarale SA trupama, a koje su vodjene istaknutim partiskim ljudima, medju kojima je Dr. Dermastija, operisao pod ratnim pseudonimom Urban Velikonja, bio/i jes je/znacajan u severnim krajevima/Ovaj clanak uglavnom pociva na obavesenjima iz izkustva u Slovenackoj/. Ciscenje partizanskih formacija povereno je VDV koje „izbrisase" nekih I.500 partizanskih vojnika u toku I943. Mozda je najneskladnija crta cele organizacije, bar sto se tice Slovenacke, sto je njen vodj bila jedna zena, gospodja Zdenka Kidric, supruga Borsa Kidrica, sada slovenackog pretsednika vlade u Titovoj upravi.

Decembra I944 cela organizacija je rekonstruisana, i OZNA je, kako je nam danas poznato, zvanicno i javno stvorena. Jedinice VDV sacuvane su nedirnute, posto im je dato drugo ime „vojska narodne odbrane", a „narodna zastita", prvobitne jednice trojki, udruzena s njom, te se sve zajedno zove OZNA.

Vrhovno vodjstvo OZNE je povereno ljudima cija se imena ne smeju znati. Nama su poznata imena nekih ljudi koji zauzimaju visoke polozaje u njoj, koji mozda zauzimaju najvise polozaje, ali nema mogucnosti za saopstenje. Generalmajor Ivan Macek, poznat partizanima kao „Matija", stari komunist a koji se borio u medjunarodnoj brigadi u Spaniji, i dvadesettrogodisnji potpukovnik Niko Silih, su OZNI-ni komendanti za Slovenacku i za Ljubljanu. Interesantno je napomenuti kako su se mnogi od tih ljudi borili u Spaniji za stvar za koju je Tito licno radio I936-39: ima jos upadljivijih primera ljudi koji su bili u medjunarodnim brigadama i koji su - da napomenemo jes jednu pojavu koja nije retka - spasli svoju kozu posto su ih Nemci zarobili I943 time sto su se pridruzili GESTAPOU i saradjivali s njim. Stvarno je velika ironija da se glavni stan OZNE u Ljubljani nalazi danas u istoj zgradi, koja je sluzila kao glavni stan GESTAPOA, banka Slavija.

Najvise mesto za vreme te reorganizacije od decembra I944 je zauzimao covek, cije je ime /ili lazno ime/ kako nam je poznato rusko, Dimitrije Arjolski, koji zauzima polozaj direktora za obuku.

Politicki komesari koji rade u armiji jos su van OZNE, radeci pored nje ali ne snjom. U svakoj jedinici se nalazi politicki komesar, koji je zauzet „politickim vaspitavanjem" ili konstruktivnim poslom, dok je OZNA vise zauzeta „likvidacijom nepouzdanih elemenata" ili destruktivnim poslom. Politicko vaspitavanje sada znaci stvarnost odusevljenja za Rusiju i nepopularnost za Britaniju i, u manjem stepenu, za Sjedinjene Americke Drzave, pre no sto znaci formalno ucenje marksizmu. Politicki komesar 2 cete I bataljona druge kranjske brigade XVII divizije izdao je sleducu naredbu jula I945, kada se je njegova ceta nalazila u Rozenbachu, u Koruskoj, kada su britanske i americke jedinice takodje bile u tom gradu:

„Nikome nije dopusteno da prima ili trazi cigarete od engleskih vojnika, niti da se druzi, niti da ih pozdravlja".

Istog politickog komesara su takodje culi, kada je javno kazao: „Amerika ce biti s nama, zato sto svi radnici osecaju kao mi: da se Engleska nalazi pred propascu".

Kada je jedna partija americkih senatora posetila Beograd, septembra prosle godine, oni su intervjuisali u americkoj ambasadi u Beogradu majke i supruge 35 slovenackih oficira i vojnika koji su ubijeni u zatvoru OZNE u Celju. Oni su dosli iz jednog artileriskog puka iz Beograda, koji je vodio borbu protivu okupatora za sve vreme podzemnog rata. Bacani su u zatvor i tamo ubijeni zato sto ih je jedan politicki komesar, beogradski berberin, optuzio da odrzavaju veze za Britancima i Amerikancima

U najgrubljem smislu reci zivot u jednoj policiskoj drzavi je najtezi. Tu su strani i prepuni politicki zatvori OZNE u Zaboli, kod Pozarevca, gde su prosle godine otpusteni iz sluzbe oficiri g.g. Nenadovic-Djo-

ka i Borislajevic zato sto su bili suviso blagi.Primudan rad u Borskim rudnicima je sudbina mnogih.U koncentracionom logoru u Kraljevu ima oko 30.000 politickih zatvorenika.Krajem juna prosle godine streljano je preko 300 ljudi iz politickih razloga,blizu Laskog,u Slovenackoj:sesnaest kamiona natovarenih ljudima i zenama streljano je u Pardubicama kod Konjica:a 22 zemljoradnika su streljana u Rimskim Topljicama.Izmedju Rimskih Toplica i Smarja nalaze se grobovi nekih 850 takvih zrtava.U sumi St.Miklavz,kod Maribora,na djeni su lesovi oko 15.000 ljudi razlicitih narodnosti sahranjenih u dva groba:a u Krizju,kod Kostanjevice,oko 1.000 ljudi je sahranjeno.Vise od 7000 lesova je baceno u napusteni rudnik uglja u Hrastniku.Sva se ova mesta nalaze u Slovenackoj.Slicnih „logora smrti"ima kod Zagreba,Krusevca i Sapca i u drugim mestima Srbije.

Ovo nije prilika za jedan potpun katalog politickih ubistava izvrsenih od OZNE u Titovoj Jugoslaviji.Ove pojedinosti su dosle ugalvnom iz Slovenacke,i vecinom su pre „izbora"koji su se odrzali u novembru.Posle izbora bila su stroga „ciscenja",da bi se otklonili oni koji su imali smelosti da glasaju u smislu nepovoljnom za Tita ili uopste da ne glasaju.Ciscenja ove vrste - neprekidna hapsenja,vecinom nocu,neprekidno upucivanje kamiona natovarenih ljudima u koncentracione logore,neprekidna streljanja i sahrane nocu u zajednickim grobovima - to su karakteristike moderne policiske drzave:to su karakteristike Titove Jugoslavije koje su potrebne procesu nametanja komunizma.

/R o d o l j u b,God.II.Br.16./

x

x x

Я трубадур из гор Кавказа,
Свободы песенной творец,
На лире Нарта Ацашаза
Свободу пел и мой отец.

Его последье сладость песен,
И жар любви к стране родной,
И путь певца - он всем известен-
Ведет пустынною тропой.

Я нищим шел тропою этой,
Но пел свободу наших гор.
И мой народ врагом раздетый
Войною шел на вражьих свор.

И вот теперь я на чужбине,
В плену у черных нужд и дум,
Но вижу Родину в пучине
И бурь народных слышу шум.

Я знаю,что и к нам свобода
Летит на крыльях этих бурь.
В них воля нашего народа
И неба нашего лазурь.

К.

Я є сурмач із гір Кавказу,
Пісень про волю я творець,
На лірі Нарта Ацашаза
Співав про волю й мій отець.

Його дарунок Батьківщині
Любові жар і сладість рим.
Сліди лишає він в пустині,
А шлях співця - дорога всім.

Я старцем йшов цими слідами,
Але співав свободу гір,
Народ мій бився з ворогами,
До їх вершин підносив зір.

В полоні мислей на чужині
Стою за кілька тисяч миль,
Та бачу край свій в далечіні
І чую рев народних хвиль.

Співаю й тут я про свободу,
Вона на крилах хвиль летить,
В них воля нашого народу
І неба нашого блакить.

Пер.:Р.М.

БОРЬБА ЗА СВОБОДУ КАВКАЗСКИХ НАРОДОВ.

Оптимизм свойственен лишь тем народам, которые сознают свою историческую правоту и верят в силу своего духа, в свою будущность. Таковы народы Кавказа, неиссякаемый оптимизм которых является не просто надеждой и пассивным ожиданием лучшего будущего, а нерушимым законом их жизни, основой их идейной активности.

Кавказ поэтичен, и поприроде, и по духу, но ему совершенно чужда абстрактность, с другой стороны его суровый, подчас же жестокий реализм всегда является плодом гармонического единства разума и народной совести. Суб'ективное „я" кавказца всегда господствует над об'ективным „оно". В этом секрет несгибаемой стойкости кавказца в борьбе за свою свободу и независимость.

Более ста лет тому назад Кавказ, как и все народы восточной Европы, после сороколетней борьбы за свою независимость оказался в цепях молодого русского империализма. Однако, и в рабских цепях Кавказ остался носителем своей духовной свободы и независимости. Он продолжал свою борьбу. Более того, в „тюрьме народов", Кавказ не только сумел сохранить свое национальное лицо, но он сумел сохранить и самый процес своего исторического развития и в 1917 году оказался еще более подготовленным и вооруженным для защиты своих идейных, национальных и государственных интересов. В момент, когда народное самосознание в ряде стран Европы оказалось ослепленным посулами большевицких лозунгов, или в сетях нехлюдовщины, которого нельзя считать лишь детищем социальной действительности России 19 века - в этот ответственнейший моменнт мировой истории Кавказ снова поднял знамя народного демократизма и как всегда оказался в идейном авангарде защитников демократических свобод, на основе которых кавказские народы восстановили свой народно демократический строй. Национальные Советы горцев, об'единившихся в одно государство под единым руководством Союза Горцев Кавказа, восстановили древние грузинское, армянское и азербейджанское государства.

Так мечты Кавказа, вырвашегося из „тюрьмы народов", снова воплотились в действительность. Но демократический мир после первой мировой войны оказался не на уровне понимания своих мировых, общечеловеческих интересов и об'язанностей. В мировой политике интересы и демократические свободы малых народов еще не находили должного защитника, как это мы видим теперь, когда западная демокрвтия сознала и защищает свою общечеловеческую миссию. Именно поэтому возродившийся Кавказ снова стал жертвой воинствующего империализма, на сей раз уже красного. Но задушив демократический строй на Кавказе, большевицкий империализм, также как и в свое время царский, оказался бессильным задушить свободолюбие кавказцев, продолжавших с неиисякаемой верой в свое будущее вести борьбу за свои национальные и демократические свободы.

Последнюю четверть века Кавказ жил жизнью боевого повстанца. Народные восстания, следовавшие одно за другим в Осетии, Кабардино-Балкарии, Карачае, Грузии и в др. местах вылились в мощное антибольшевицкое движение, которое с быстротой пожара охватило в 1928-31 годах почти весь Кавказ. Несмотря на страшный терор, это т.н. „народническое движение" накануне второй мировой войны уже вылилось в форму малой войны народов Кавказа против красного империализма. В самом центре Кавказа ежегодно происходили открытые всенародные собрания осетин „Кувды Хетаг-Дзуара", неизменно превращавшиеся в вооруженные схватки между милицией и народом. Сотни и тысячи людей за участие на этих собраниях попадали в застенки НКВД, их без суда и следствия казнили пачками и ссылали в концлагеря. Но в горах и лесах Кавказа множились ряды повстанческих отрядов, которые вооружались за счет противника и вели борьбу с частями Красной Армии. Эта народная война продолжалась при немцах, продолжается и сейчас с возростающей силой и ее священный огонь не погаснет до тех пор, пока Кавказ не будет очищен от пришлых поработителей и не восстановит свои демократические свободы и независимость. Сейчас, как никогда, Кавказ проникнут оптимизмом, верой в близость своей победы, которой он ждет не только от своих внутренних сил, но и от единства действий всех народов и демократических сил мира против диктатуры, порабощения и деспотизма.

Кавказец.

Том Бек:

„ЖИТЬ СТАЛО ЛУЧШЕ, ЖИТЬ СТАЛО ВЕСЕЛЕЙ..."

В этой статье мы желаем нарисовать перед скитальцами на чужбине картину материального и морально-политического положения в стране Советов. Материалом к этой статье послужили рассказы трех беглецов, которые прибыли в Баварию 15.III.1946 г. Один из них маер танковой бригады, пробывший все время на фронте и получивший за боевые заслуги 4 ордена, а два других сидели в концентрац онном лагере Дахав и 18.IX.1945 выехали к „родине - матушке", но изза ее теплых приемов пришлось бежать к чужой „тете" на милость Божью.

x

x x

Убегая с оккупированных земель, немцы палили села и города: всвязи с этим большенство сел полностью сожженно. Этой участи не минули города как напр. Смоленськ, Полтава, Калуга и др., которые полностью сожжены. Киев и Харьков сильно разрушены. В Киеве большевики восстановляют Крещатик и пустили в ход вокзал. В Харькове подходит к концу постройка ХТЗ.

Восстановление всех заводов, которые были эвакуированы либо уничтожены, происходит за счет немецких и австрийских заводов, оборудование которых большевики вывозят совместно с рабочими и техническим персоналом. Заводы, которые большевики эвакуировали за Урал, остаются тамже. Восстановление идет немецкими военнопленными, за что они получают красноармейский паек - это 8000 гр. хлеба и два раза суп на день и добавочно сельди, табак итп. Это вызывает в населения негодование, потомучто рабочие на тяжелых работах получают 800 гр., на легких 600 гр., а служащие 400 гр. инвалиды и дети 300 гр. хлеба на день. Рабочие от октябрьского праздника прошлого года перешли на 8 часовый рабочий день. Но переходя на 8 часовый рабочий день, рабочий должен выполнять туже самую норму, что и за 12-14 ч. военного времени. Заработная плата остается прежней.

Помимо всех налогов, которые во время войны существовали, еще добавлен налог на холостяков и бездетных. Семейные, которые имеют меньше двух детей, должны платить налог за бездетность, холостяки же платят и за бездетность и за бессупружество. К примеру: инженер холодной обработки метала, зарабатывающий в месяц 850 рублей, имел следующие удержки: за бессупружество - 16 р., за бездетность - 9.40 р., госзаем - 85 р., культналог - 20 р., подоходный налог - 20.50 р., квартирный налог и др. - 12.30 р.: итого - 163 р.20 коп. В спаленных селах крестьяне построили себе землянки, за которые квартально плотят налог в размере 8 р.

Колхозники сел Кошары, сумской области, Варваровка, николаевской обл. и целый ряд других получили на трудодень по 100 гр. хлеба. Все излишки, а также и посевной фонд совместно с мякиной и соломой с колхозов вывезено. По Западной Украине, как Ковель, Здовбунив колхозов еще нет, но крестьяне уже сдали по три госпоставки: последняя была в фонд Красной Армии.

Во время переселной кампанибольшевики предлагали украинцам Зап. Украины ехать в одесскую область, где они получат по селах 30 га, а возле города 15 га земли. Когда некоторые с них выехали, то на месте у них отобрали лошадей и инвентарь, принуждая таким образом и их самых итти в колхоз. Тогда они начали убегать в свои села, по дороге их задерживало НКВД и ссылало в Алтайский край. Как нам известно, основной рабочей силой после этой войны являются женщины, а обработка земли происходит в ручную подлопатку. И вот им приходится ежедневно скапывать по три сотых гектара. Если же женщина не выполняет этой нормы, то общим собранием колхоза ее штрафуют до 5 трудодней. Хозяйка, которая имеет корову, помимо 700 литров годового молочного налога, должна еще

слухать своей коровой 12 сотых га в день. Но когда она одну из этих норм не выполнит, то с хозяйки снимают заработанные трудодни, а на корву не дают фуражу.

Многие из женщин лишились своих сыновей и мужей, вследствий чего нервно потрясены да прибавляя к этому еще физический гнет, возникла в многих женщин решительность прямого обвинения большевицкого режима. И поэтому этих можно [illegible] услышать такой своеобразный лозунг: „Если отели вагоны, то дайте вагоны!"

Кроме карточной системы большевики имеют еще и коммерчески-комиссионную систему торговли. Цены на товары по карточной системе остались прежние за исключением папирос /1 пачка 22 р./ и водки /1 литр 107 р./. В коммерческих магазинах цены на товар следующие: кило сала 320 р., литр водки 200-220 р., кило хлеба 35 р. Рыночные цены этих самых: сало 300 р., водка 180 р., хлеб 30 р.

Относительно потерпевших от войны, можно подать такие факты: инвалиды, которые не имеют ноги или руки, получают пенсию в размере 120 р. в месяц, сильно пострадавшие получают 300 р. в месяц. Те, кто сотрудничал с немцами, как бургомистры, полицейские и прочие, даже эти, которые во время Красной Армии пошли в ее ряды и вместе боролись против немцев, теперь остались инвалидами, пенсии не получают, а подвергаются репрессии. Семьи, сыновья которых безвести погибли во время войны, помощи не получают, а те, которые имеют документальные данные получают мизерную помощь. Жена, муж которой погиб в бою имеющая документ о браке и к тому двух детей, получает помощь в размере 150 р. на мес. Церкви открыты но новых не строят. По селах службу Божью правят по клубах, школах и т.п. Всвязи с этим население не удовлетворено. Во время октябрьских торжеств была одправлена благодаственная молебень. Во время молебня священики произносили: Еще помолимся за правительство и воинство его". Партийцы имеют право венчаться, если на это получат разрешение обкома партии.

В школах девочки и мальчики учатся вровень, включительно до 10 кл. В проекте намечено открыть Институт Благородных Девиц, студентки которого вбудущем должны стать женами офицеров. Открыты т.н. Суворовские Школы, подобные царским юнкерским и кадетским школам. Вети школы в первую очередь принимают детей отцов, которые брали участие в этой войне. Между прочим они проходили парадом через Красную Площадь во время октябрьских торжеств.

Морального единства среди населения Советского Союза нет. Происходит цельий поток упреков и реканий в сторону всех и всего. Партизанами признают только тех, которые были партизанами с 1941 года. А те, кто пошел позже, веса не имеют.

Украинское ревулюционное движение приняло широкие размеры. Население называет украинских восстанцев "бандеровцами-молотчиками". За их быстрое маниврирование и внезапность при нападении на Украине их называют "невидимкою-невловимкою". Многие бойцы из УПА днем работают, а ночью выполняют боевые задания. Опираясь на обращение Молотова и Хрущева "К остаткам фашистских банд", большевицкие органы во время облав на села, найдя хоя бы одного "бандеровца", подкладывают селос четырех сторон.

Помимо НКВД и НКГБ есть еще командатский надзор, особый отдел и "Смерш". Смерш /смерть шпонам/ имеет наивысшую власть и состоит с отборных сталинских воспитников. Своими действиями перещеголяла гестапо и СС. Разветка и орган насилия один другому не доверяет. Для наглядного представления большевитських слов и действий справим отрывок и статьи Р. Грегорянца, опуликованой в газете "Правда" от 23. августа 1945 года под тытудом: "Важная государственая задача" с допросом работника смерши. В статье пишется: "С первых же дней, приезжающие из фашисткого плена почусвовали заботу Матери-Родины". А допрос работника смерши над одним из бывших заключенных в концентрацийном лагере звучал так

- Ты был в лагере?
- Был
- Тебя мучили?
- Мучили.

-А почему ты гад не здох?

-Так ведь...

-Молчать фашистская сволочь!Честные люди все погибли лишь только фашистские подхалимы остались живыми.

...Ты был под следствием гестапо?

-Был.

-Как фамилия следователя?

-А откуда я могу знать?

-А...!Зажимаешь! С этими словами он накинулся как дикий зверь на его.

Все,которые возвращались на родину,проходили фильтровочно-отсевной пункт /это один из аппаратов смерши/.И вот тот,кому удавалось проскочить этот лабиринт,назывался другим „счастливчиком".Всех этих счастливчиков немедля направляли на работы по усмотрению смерши.На месте их работы вручалась им нормативная карточка,в которой выставлялась норма выработки.Если кто из счастливчиков нормы не выполнил, то на первый раз попадал под нравоучение парторг-а,а на второй раз идет под воспитание НКГБ.

Во время войны большевицкая пропаганда надрываясь кричала о том что по окончанию войны все колхозы будут ликвидированы,а за победу над Германией бойцы получат материальное награждение и условия жизни будут превосходные.Но при первой же демобилизации бойцы Красной Армии получали по 500 р.и то не все,а приехав домой,должны сразу же приступить к работе,чтобы „залечить раны,нанесенные фашизмом".

Экономически нищие и морально разочарованные бойцы пошли на путь марадерства не только в оккупированных странах,но и в своей стране.Сказка о счастливой жизни развеялась новыми сталинскими пятилетками.Все богатство оккупированных стран большевиками конфискуется в фонд государства также само,как и нажитое хозяйство гражданами Со.Союза во время немецкой оккупации.

В польской армии до капрала занимают места поляки,а выше только советские люди в польской форме.Ответственные посты занимаются заеднльими большевиками.Польское население прекрасно понимает это все и открыто заявляет,что Польша находится под полной оккупацией большевиков.

Новая песня,которую поют красноармейцы и на оккупированных территориях:

„Стройной колоной рота идет,
К мировой победе знамя несет!" - говорит о том,что большевики от программы всемирного коммунизма не отступили.

Достигнут они этого,или нет - это дело будущего.Но характерное заявление вышеупомянутого маера танковой бригады звучит так:„Я честно бился против фашизма,о чем сведетельствуют мои награды,но когда мне предстоит возможность выступить в борьбе против усатого /т.е.Сталина/,то я буду биться еще отважней и честней!"

Такое заявление не единичное среди бойцов Красной Армии.

x
x x

Чую ржешь,мой конь ретивый,
Бьешь копытом огневым,
Глаз косишь ты вдаль игриво,
Скоро,скоро полетим.

Скоро повод путь укажет,
Заскрежечут удила.
Звонкий топот нам расскажет,
Как сынов ты,степь,ждала.

Все,чем годы ты дышала,
Передашь нам на скоку,
И от Дона до Урала
Ширь откроешь козаку.

Зацветут твои просторы
Алым бархатом лампас.
Мой,ретивый,скоро,скоро,
Край родной обнимет нас.

Эту песню певал ваш козачий певец,
Эту песню поет теперь снова он ныне.
Вновь приносит он дар свой козачьей святыне,
Пересиливший смерть и изгнанье,донец.

Д.

J.Stasiek.

N O W Y M S Z L A K I E M .

Nadzieje Polaków, że w wyniku drugiej wojny światowej powstanie znów Wolna Niepodległa Polska, nie ziściły się. Polska zmieniła tylko okupanta. Na zmianę totalizmu germańskiego przyszedł totalizm bolszewicki, tak samo tchnący nienawiścią do wszystkiego, co polskie, tak samo dziki i bezwzględny w niszczeniu wszystkiego, co naprawdę polskie. Tylko sprytniejszy i więcej rafinowany. Szafując sprytnie hasłami o niepodległości i demokracji, potrafił on zdezorjentować dużo samych Polaków i zrobić ich ślepym narzędziem swej oszukańczej polityki, w wyniku której ma przyjść przeformowanie Państwa Polskiego na kolonję imperium rosyjskiego. Ale prawdziwi patrioci polscy wiedzą dobrze o co chodzi. Walka z nowym okupantem wre, jak dawniej z okupantem brunatnym. Armja Krajowa nie złożyła broni i nie złoży, jak długo chociaż jeden żołnierz bolszewicki w roli okupanta będzie na ziemi polskiej.

My zdajemy sobie sprawę ze sytuacji, w jakiej teraz jesteśmy i z siły naszego śmiertelnego wroga. Wiemy dobrze, że nie chodzi teraz o jakąś połać ziemi, ale o samo istnienie Narodu Polskiego. Wiemy, że imperium bolszewickie liczy ponad dwieście milionów ludzi. Ale wiemy też, ile tych milionów należy do narodów ujarzmionych i ciemiężonych, narodów, które nie tylko marzą o zrzuceniu jarzma bolszewickiego i zdobyciu niepodległości, ale walczą o to. I w nich właśnie, w tych narodach my widzimy swych sojuszników w walce z czerwonym okupantem. I wierzymy, że w s p ó l n y f r o n t u j a r z m i o n y c h b o l s z e w i z m e m n a r o d ó w t o s i l a , k t ó r a z d r u z g o c z e i m p e r i a l i z m b o l s z e w i c k i .

Armja Krajowa ramie przy ramieniu z bohaterską Ukraińską Armją Powstańczą i armjami powstańczymi innych ujarzmionych narodów Europy i Azji, zmiażdży bolszewizm i postawi kres jego orgiji. Wolne niepodległe państwa wyzwolonych narodów, państwa, które nie będą dążyły do zrabowania cudzej ziemi i ujarzmiania innych narodów, zapewnią prawdziwy pokój na świecie i będą podstawą ogólnego dobrobytu.

Awangardem szerzenia haseł ścisłej współpracy ujarzmionych narodów w walce za wolność wszystkich narodów i za wolność człowieka jesteśmy my, młodzież. Szowinizm to broń naszego wroga. Najeźdźca niemiecki wykorzystywał go sprytnie, by rękoma polaków - "volksdeutsch"-ów mordować ukraińskich, białoruskich i litewskich rewolucionistów, a ukraińców, białorusinów i litwinów zaciągał w swe szeregi do niszczenia powstańców polskich. To samo robią dziś bolszewicy. Pamiętajcie więc, że nienawiść między polakami, ukraińcami, białorusinami, litwinami i innymi narodami szerzą agenci bolszewiccy! Nasz szlak, szlak młodych patriotów - to w s p ó l n y f r o n t w s z y s t k i c h u j a r z m i o n y c h n a r o d ó w p r z e c i w w s p ó l n e m u w r o g u ! -

- o -

10 MAI IN ISTORIA ROMANIEI.

Aceasta data istorica, care reaminteşte anual independenţa regatului roman ne face sa gandim in acelaş timp la lupta care a realizat acest vis sublim visat de romanism dela naşterea Lui şi pana in zilele mari Domnitor Carol I. Am trecut Dunarea, nu pentru a cuceri pamant strein, ci pentru a scutura un jug. Mica noastra insula latina aruncata la poarta Europei a avut de suferit toate navalirile streine facute cu caracter cuceritor şi distrugator. Ne-am batut cu fiecare in parte cu mult curaj. Sangele romanesc a curs in valuri. Dar acest sange a scris pagini de glorie in istoria noastra nation la şi mondiala. El nu s-a varsat in zadar: a planadit un popor, care cere dreptul la viata şi libertate. A pus la adapost de furia navalirilor, civilizaţia apusena, care s'a desvoltat nestingerita de nimeni in timp ce noi am ramas in urma altora din acest punct de vedere.

Am fost totdeauna singuri in faţa unui duşman catoodata de zece ori mai mare fara a primi ajutor din partea nimanui, totdeauna cu speranţ in Dumnezeu Imparatul Luminei şi al Binelui, murmurand totdeauna scurta rugaciune: „Ajuta-ne Doamne pana la sfarşit".

Pe pamant strein, departe de cei dragi şi de cenuşa strămoşilor, neputand luă parte la ceasta semnificativa sarbatoare, din cauza unui nou jug, nu ne putem stapani o lacrima de durere şi o strangere semnificativa a pumnilor. Poporul roman astazi plange. Poporul roman este din nou incatuşat de imperialismul bolşevic.

In mond spontan ne gandim la glasul Moţului: „Munţii noştri aur poarta, noi cerşim din poarta'n poarta". Mulţi romani cerşesc pe porţi streine astazi. Poate se va face lumina?! Poate plânsul român va fi auzit de cei tari puşi in slujba binelui speranţa romanilor şi a multora dornici de libertate.

In aceasta zi plina de amintiri glorioase ne marginim la gandul ca Atotputernicul Dumnezeu va ajuta şi de astadata miracolul romanesc.

Traind in speranţa independenţei poporului, ridicam o fierbinte rugaciune catre Cel de Sus:

„A J U T A - N E D O A M N E !"

ПРИГОВОР ИСТОРИИ НАД БОЛЬШЕВИЗМОМ УЖЕ ВЫНЕСЕН:
Б О Л Ь Ш Е В И З М Д О Л Ж Е Н И С Ч Е З Н У Т Ь
С Л И Ц А З Е М Л И, Ч Т О Б Ы Ч Е Л О В Е Ч Е-
С Т В О МОГЛО ЖИТЬ В МИРЕ, СПОКОЙСТВИИ, ПРАВДЕ И ДОБРЕ.
/из декларации Комитета АБН/

V y z n a n i e

Ó beda,v ušiach ťažké vzdychy sú mi,
plač mŕtvych,ktorý zpopod zeme stúpa.
Noc leží na mne,ako more šumí
a neciteľne,ako tôňa mŕtvych,
kvíľba sa nesie.Mŕtvi moji známi,
keď počúvam vás,v bezmocnosti zúrim,
vyprávate mi,želujete sa mi,
chodíte za mnou,keď sa v hneve búrim
za všetko krásne,čo nám bolo drahé
a na čom iní urobili zradu,
za ženy,ktoré v krvi ležia nahé,
za potupenú hrdú našu vládu,
za mladíkov,čo postavili k múru,
prv,ako mohli pracovať a žiť
a ktorí,hľadiac smelo do azúru,
vystreli biele prsia ako štít,
za vzdychy temníc,kde sa množí sila,
za úzkosti,čo trasú rodnou ríšou,
za hroby verných,za krvavé tylá,
za cintoríny,cintoríny krížov,
za to,že dnes je veľkým koncentrákom
zamárnená a zbitá naša vlasť,
za ľudí,ktorí cítia v ponížení
záhubu,ktorá na náš národ letí,
za to,že vtáctvo peje na šibeni
a štátny znak sa hádže medzi smeti,
za to,že v temnom hrobe kazematu
z úst mučených sa stáva rana lások,
za to,že padá berla nášho štátu
a neozve sa nikde ani hlasok,
za to,že vrah sa smeje plný pýchy
a jedná s nami ako s číslicami;
stále len plač a srdcervúce vzdychy!
Kamkoľvek idem,v uši derú sa mi,
kamkoľvek ujdem,hučia v mojej duši.
No iné všetky myšlienky mi ničia,
takže keď hrôzou prikryjem si uši,
v tele mi stonú,z celej sily kričia.
Čujem ich stále,čujem ako splúšte,
jak víchor letia nárekу ich družín.
A preto volám do hluchoty púšte
a na živého Krista kričať musím:
Nedaj nám sobrať štát,ó večný Kriste,
nedaj nám padnúť v infernálnom víre.
My chceme žiť a srdcia naše čisté
sú ako Tvoje svetlá vo vesmíre.
My chceme lásku,lásku v tomto mieri.
Čuj nárekу,čo znejú rodnou ríšou,
viď odhodlaním pritlačené pery
a cintoríny,cintoríny krížov.

XYZ.

O H L A S

"Spolku slovenských študentov" k svetovej verejnosti.

Slovenský národ v r.1918 vymanil sa z územia maďarského feudálneho systému a v r.1939 zpod moci českého imperializmu,aby konečne dosiahol slobody,vytúženého sna slovenských generácií.Rýchly vzostup slovenského života v lone Slovenskej republiky prerušený bol priblížením sa frontu a obsadením Slovenska armádou Svazu sovietskych socialistických republík.Slovensko nebolo iba srazené v každom ohľade ďaleko dozadu,zničené boly veľké hmotné hodnoty a množstvo najlepších synov národa zahynulo,ale čo je najhoršie,výsledkom tejto vojny má byť obranie slovenského národa o jestvovanie nezávislého Slovenského štátu.Bez toho,aby ktokoľvek bol zistil mienku slovenského ľudu,bez ohľadu na jeho želanie a túžby slovenský národ bol uvrhnutý do územia,dostal sa zo slobody do nezávislosti.Toto sa deje po vojne,ktorá sa viedla v mene demokracie,v mene slobody národov.K tomuto dochádza vtedy, keď sa sleduje vytvorenie trvalého mieru,ktorý nie je myslitelný bez rešpektovania spravodlivosti v pomere ku každému,teda aj k tomu najmenšiemu národu.

Slovenský človek sa s týmto riešením uspokojiť nemôže.Platí to tým viac,že Slovenská republika pre neho znamená nielen zvýšenie jeho životnej úrovne na taku výšku,akej predtým nikdy nedosiahol,nielen umožnila taku výstavbu krajiny,na akej nikdy predtým účastnou nebola,ale tiež v duchovnom ohľade slovenský život napredoval tempom predtým nevídaným.Hneď od prvej chvíle dobudovalo sa slovenské školstvo,čím nám mladým Slovakom dały sa veľké možnosti čerpať vedomosti a tak sa stať cennými príslušníkmi vlastného národa a ľudstva.

Po tom všetkom je prirodzené,že slovenský človek s odporom postavil sa proti obnoveniu Československa,ktoré zneužívajúc heslá demokracie,slobody,humanity,mu je vnucované.Každý Slovák vie, že tzv.tretia Československá republika je dielom boľševickým a boľševizujúcim.Vytvorili ju boľševici ako vhodný prostriedok na zboľševizovanie veľmi dôležitého kľúčového postavenia v strednej Europe.A preto sebavedomý Slovák nemohol nič iného robiť,ale zaujať odmietavé stanovisko ku každému,kto ho do tohto nenávideného útvaru núti.Vzhľadom na to,že zdravé jadro národa vždy dá prednosť slobode pred otroctvom,veľká väčšina slovenského ľudu postavila sa proti týmto panovačným tendenciám,ktoré majú slovenskému národu znemožniť požívať výhody slobody,nezávislosti,pokroku a civilizácie.

Ako v lone iných národov študujúca mládež stála v popredí boja za slobodu,v práci za zlomenie tyranie,vyvíjala úsilie za zvrhnutie jarma,ako u iných národov vysokoškolak bol vždy v prvom šíku medzi bojovníkmi za slobodu slova,za voľný prejav myšlienky, za samourčenie národa,tak ani slovenská študujúca mládež netvorí výnimku.Podobne ako u iných národov aj slovenskí vysokoškoláci nesú fakľu slobody a svietia v temnotách svojmu národu na cestu, ktorou má kráčať.

Slovenská vysokoškolská mládež neprestala stavať sa proti tomu, aby sa za demokraciu vyhlasovalo to,keď národ oberajú o slobodu a uvrhnú ho do cudzieho územia.Slovenský študent nedal sa presved-

čiť,že by to bolo aplikáciou principov slobody,keď Slovenská republika má byť zlikvidovaná a keď Slováci proti svojej vôli nútení sú žiť v štáte cudzom,nedal si nahovoriť,že by moderné zásady dovoľovaly,aby cudzou vojenskou mocou nastolená a pri vláde udržovaná nepatrná skupina ľudí,nenávidená veľkou väčšinou obyvateľstva, vraždila,deportovala,väznila,terorizovala každého,kto má inú politickú mienku ako ona.Slovenská mládež nemohla sa prizerať na to, aby na lavicu obžalovaných postavení boli najlepší synovia slovenského národa len preto,že dávali prednosť slobode pred otroctvom, že milovali svoj národ,že pracovali a obetovali zaň.

Predstavitelia totalitného systému, na Slovensku nastoleného,si uvedomujú,že nemajú opory v slovenskom ľude,a preto nútení sú odpor ľudu prekonávať policajnými metodami a terorom,aký Slovensko nikdy predtým nepoznalo.Tisícky slovenských inteligentov vyvraždili a deportovali,desaťtisícky najlepších synov slovenského národa hynú v koncentračných táboroch.

Ako by mohla ostať nemou slovenská študujúca mládež, keď jej otcovia,bratia,sestry,matky sú znásilňované a hynú?Ako by mohol spokojne šliapať zem slovenskú jej syn,ktorý má byť jej výkvetom,keď národ tento oberajú o to najcennejšie:o samostatnosť? Ako by mohol nečinne pozerať na nekonečné znásilňovanie,na teror slovenský mladík,ktorý okúsil ovocie Slovenskej republiky?

Vedomie spolupatričnosti prikazuje slovenským študentom povstať a postaviť sa do služieb národa,chytiť fakľu slobody, domáhať sa od sveta,aby princípy,o ktorých sa za tejto vojny tvrdilo,že sú jej cieľom,neboly šliapané v pomere ku slovenskému národu.Vedomie príslušnosti ku kresťanskej civilizácii ich núti trvať na tom,aby hodnoty,dávajúce náplň človekovi,neboly šliapané. Vedomie spravodlivosti im prikazuje domáhať sa,aby principy slobody aplikovaly sa tiež v pomere ku slovenskému národu.Tradícia ich núti nevzdať sa vysokých hodnôt,ktoré predstavuje kresťanstvo.Česť národná a vlastný záujem im nedovoľuje zradiť seba a hodnoty,ktoré zabezpečovala Slovenská republika.

Keď však slovenský študent domáhal sa Bohom daných a prirodzených práv pre slovenského človeka,ako občana,ako príslušníka slovenského národa,ako kresťana,stal sa obeťou toho najsurovšieho násilia,teroru a prenasledovania.V dôsledku toho množstvo slovenských študentov bolo uväznených,aby potom boli rozličným spôsobom týraní a usmrcovaní,deportovaní na Sibír do otroctva a hynuli v koncentračných táboroch,čakajúc na smrť,ako na jediné vykúpenie z hrozného utrpenia,ktoré prežívajú.

Preto sa obraciame na svetovú verejnosť s prosbou,aby sa zasadila za týchto ľudí,ktorí slobodu národa,principy mravné a záujmy civilizácie cenili vyššie ako vlastnú slobodu.Obraciame sa v tom pevnom presvedčení,že tak,ako verejná mienka vedela prejaviť svoje pobúrenie proti nemeckému národnemu socializmu,keď tento siahol k podobným prostriedkom proti českým študentom,domáhajúcim sa slobody pre svoj národ,že tá istá verejnosť odmietne teroristické a totalitné spôsoby Beneša a jeho pomocníkov,siahajúcich na život a slobodu väznených a mučených slovenských študentov.Lebo niet rozdielu medzi terorom,nech ho prevádza Hitler alebo Beneš,dosadený Moskvou.Tí,ktorí sa vedeli postaviť za študentov,trpiacich za slo-

bodu národa jedného,nemôžu odoprieť svoju pomoc a porozumenie študentom trpiacim za víťazstvo tej istej myšlienky slobody.Tí,ktorí odsudzovali imperializmus Hitlerov,nemôžu súhlasiť s imperializmom Benešovým.Lebo ak aj obidva nie sú jednak politicky nebezpečné, predsa sú rovnako nemravné a hodné odsúdenia.

Voláme k civilizovanému svetu.Pomôžte v mene kresťanských zásad,v mene princípov demokracie,v mene zásad humanity,v duchu europskej civilizácie dorastajúcej inteligencii slovenskej,ktorú plánovite likvidujú,aby potom celý slovenský národ, súc obrany o vedúcu vrstvu,mohol sa stať hračkou v rukách politiky násilia a panovačnosti.

Víťazstvo barbarstva,teroru a násilia,aj keď nad malým národom a jeho synmi,bolo by možné len vtedy,keby kultúrne národy zradily tie zásady,z ktorých pramení vedomie spolupatričnosti,rovnosti a vzájomného rešpektu všetkých ľudí.

- o - o - O - O - o - o -

Slovenská študujúca mládež vedie.

Z kusých zpráv,ktoré kedy-tedy prídu zo Slovenska,možno vyčítať všeličo.Sú to povačšine zprávy nedobré.Hovorí sa v nich,že pomery sa konsolidujú a politická hladina sa utišuje.Veľmi dobre vieme,čo to všetko znamená.Komunisti,vedení a dirigovaní Moskvou,nadobúdajú vo verejnom živote čím ďalej tým viacej vplyvu.Komunistické zásady začínajú sa uvádzať do života pod dozorom Moskvou školených agentov dnes fungujúcich pod menami rôznych poverenikov.

Niekedy však prebehne eterom a tlačou zpráva, že reakčné živly ešte nie sú umlčané.Všade možno cítiť ich vplyv. Treba preto zmobilizovať všetky duchovné a hmotné sily na potlačenie a vykorenenie tejto reakcie.

Keď si tieto zprávy preložíme do reči nekomunistickej,dozvieme sa,že vlna nespokojnosti na Slovensku je veľká. Reakcionár,fašista,nepriateľ pokroku je každý,kto nesúhlasí so súčasným boľševizovaním Slovenska.Nedávno oznámili z Prahy a z Bratislavy,že bezpečnostné orgány odhalily konšpiračné protišťátne hnutie.Zaujímavé je,že medzi menami,ktoré sa v súvislosti s touto konšpiráciou spomínajú,sú všetko ľudia mladí hlavne študujúca mládež.

Mládež slovenská si je veľmi dobre vedomá,čo ju očakáva v boľševickom područí.Preto sa stavia do prvých radov boja proti režimu,ktorý jej siaha na život duchovný a blaho hmotné.Mnoho študentov bolo pozatváraných pri najrozličnejších príležitostiach a akciách: Vydávanie ilegálnych novín a letákov,podpisové akcie, styk s inonárodnými odbojnými skupinami atď.Dnes máme už rady mladých mučeníkov,ktorí obetovali v službe myšlienky slovenskej slobody zdravie,statky hmotné,osobnú slobodu i život.

Toto je zjav potešujúci.Kde v službách idey stoja tak neohrožení bojovníci,ako je to v slovenskom oslobodzovacom hnutí, idea táto skôr - neskôr musí sa dostať k svojmu víťazstvu.

BIZNIN VATAN.

Vatan nami su qadar uluq va juksakdirkim,ul har bir kisinin qalbida juragida birinci sevgi bolib ornasgandir.Har bir jas-qari omub-osgan ata-ana tarbijasini algan jerini ja'ni gozal va madanij gullagan azad vatanini sevadi.Biznin oz qucagida osdirib gajaga jetkazgan gozal vatanimiz Turkistandır.

Turkistan ozinin ilmij-madanij vajqtisadi bajliqlari bilan dunja tarixda ulkan orunga va ahamijatga egadir. Biz birgina su gozal vatanimiz Turkestanni sevamiz.Turkistan xalqi neca asrlar oz mustaqil davlatiga ega bolgani halda azad va hur jasadi.Tarix bizga haqiqij faktlar bilan aniq isbat etadirkim,biznin xalqimiz jat basqincilarga qarsi har dajim keskin kuras alib bardi.Bu jolda birneca batir oglanlarni jetisdirdikim ularnin dana qomandanligi astida xalqimiz dusmanga hama vaqt olum zarbasini berdi.Otmisda azad va hur jasagan vatanimizni janada mustaqil boluvini va gullavini korabilmagan padsa rusija imperijalizmi Turkistanga harbi jurusini basladi.Car rusija imperijalizmi Turkistanni basib algandan son,kejinraq mamlakatnin basiga ikkinci xildagi dusman,ja-ni bolsevizm kelib oz hukumranligini ornatdi.Bu bolsevik calladlari ozlari min jirtqicliqlari bilan azad jasavci xalqimiz ustidan zorliq va basqinciliq qamcilarini ojnatib,millionlarca gunahsiz ata-analarnin qanini darja qilib aqizuv bilan vatanimiz ustidan oz diktaturliqlarini ornatdilar.Bolseviklar hakimijaz ustiga olturisdan aldin milli mustaqilliq azad demokratija ja'ni erkin sajlav-sajlanuv va madanij hajat haqida bergan vadalarini tamanan aksinca bacardilar. Ular milli azadliq orniga zorlavci va ezuvci diktatorliqni ornatdilar, madanij toq hajat orniga qassaqliq va gadajliqni alib keldilar.Soz va matbuat erkinligu orniga ur-jiqit va macburijatni alib keldilar.Rus bolseviklari davlat ustiga olturgandan son deqanlarimiznin jer,malmulklari tartib alinib sibirga surgun qilindilar.Erkin bolgan deqan xocaliqlari macburi ravisda birlasdirilib kolxozga ajlantirildi.

Jer-suvlar,zavud-fabriklar,tabij bajliqlar hamasi bolseviklar diktaturasinin manfaatiga qaratildi.Bunin naticasida xalqimizniniqtisadi, madani turmusi bargan sari ota nacarlikga ucrajbasladi.

Vatanimimiz oz tarixida kormagan qijin kunlarni basidan kocirabasladi.Bolseviklar vatanimizda islab ciqarilgan azuq-avqat,jerasti bajliqlarini xalqimiznin maddi turmusi ucun sarf etmasdan,acnabi davlatlarnibasibalis maqsadida korgan harbi tajjargarliklari ucungina fajdalandilar.Bolseviklarnin bu talanciliqlari naticasida 32-33 jillarda vatanimiz oz tarixida kormagan acarciliqqa ducar boldi.Bu acarciliq 3,5 million xalqimizni hajatdan mahrum qildi.

Xalqimiz car hukumatinin va songida bolsevizmin bundaj vahsijana basqinciliqlariga bas egib qarab turgani joq.Turkistan xalqi hama vaqt oz mustaqilligi va azadligi ucun har qandaj dusmanga qarsi milli,qoralli kurasni alib bardi.Hazirgi vaqtda jana keskinraq kuras alib barmaqda.Misal ucun 1916-jildagi car hukumatinin vahsijana zulmiga qarsi bolgan xalq qosgalani.Bolsevizmga qarsi 18-jildan 1934-jilgaca davam etgan Beklar harakati.Jer islahati va kolxozlasdiruv davridagi milli harakatlar,xalqimiznin dusmanga qarsi naqadar keskin,qahramana kuraslar alib barganini tasvirlajdi.

Bukuraslarda jetakci bolgan va batirana rollarni ojnagan biznin jaslarimiz boldi.Hazirgi vaqtda ham vatanimizda bolseviklar vaxsilana hakimranliqlarini otkazih xalqimizni ezmaqdalar.Vatanimiz qan-qaraqaqsamaqda,ata-ana,apa-singillarimiz bolseviklar,NKVD cilarnin qanli pancasi astida ezilmaqdalar va ajaq-asti qilinib xorlanmaqdalar. Vatanda davam surajatqanacliq minlarca kisilarni olum qucagiga tartmaqda.Lekin bu azablarga,bolsevizmin kucli siquvlariga qaramaj xalqimiznin dusmanga qarsi acuq va japuq kuraslari keskin ravisda davam etmaqda.Vatanda-mamlakat icida milli kotarilis kundan-kunga osmaqda.

Milli, qorolli ciqislar bargansari juksalmaqda, bolsevizm diktatorligiga qarsi sabatazliq, qoparuciliq va qorolli revisda zarbalar jetkazis kunsajin alangalanmaqda. Undantasqari vatanda jaslarimiz sundaj milli ujusmalarni taskil qilganlarkim, bu ujusmalar ozinin etrafiga minlarca jaslarni toplab malum basliqqa ega bolgani halda, bolsevizmga qarsi kurasni keskinlik-la alib barmaqdalar. Vatandagi va muhacirlikdagi jaslarni n aldiga qojulgan birgina vazifasi bardirsal ham bolsa, biznin butun idejamiz, tusuncamiz, barligimiz vatan birligini qolga kiritmaqdir. Biz jaslar vatannin tas-tupraqlarinigina emas, unin gozalligi-bajligi-nisevacakmiz. Bizlar sovetlar tusuncasida bolgan vatanni tanimajmizva tanimajacakmiz. Bizlarnin haqiqij vatanimiz gozal, ulug turkistanimizbar. Biz manabu vatanni tanijmiz, bu vatanga oz xalqimizni xocajin qilmaq ucun kurasamiz. Muhacirlikda bolgan har bir Turkistan jaslarinin burci dusmanga qarsi kurasmak, dusmanni joq etgac vatanga barib jetmakdir. Vatandagi jaslarnin vazifasi bolsa, vatanda turub dusmanga qarsi kurasnikeskinlasdirmaq va milli inqilabi harakatni keskin qojmaq. Xalq erkinligini qolga almaqdir. Biznin vatan bir kisinin saxsi mulki emas balki butuminiznin barligimizdir.

Barligimizni saqlas ucun barcamizkurasmagimiz va uni koz qaracugidaj saqlamagimiz lazimdir.

oooo-OOXOO-oooo

T U R K I S T A N

Ajtabersam janiq jurak cosaberar tabara
Ajtgic boldim jurib eldan uzaq elara
Cunki biznin vatan kabi jer juzinda vatan joq,
Biznin gozal camanjangliq hec qajerda caman joq.

Bolsa ajtin, qajsi elnin Tjansandek tagi bar,
Qajsi elnin altun öngan paxtazari, bagi bar.
Qajsi elnin Amu jangligbardir cosqun darjasi,
Turkistanga jetadimi bu kisilik dunjasi.

T u r k i s t a n d i r

Joq, jetmajdi! cannat canlarga rahat
Tapsin dejman bu canginam Turkistanda Farahat.
Sunin ucun azadliq deb qalbim tirnar icimni,
Vatan ucun mon tajjarman sarf ajlasga kucimni.

Ej dostlarim! Aq bolsun bu baslagan haq jolimiz,
Nimtalajlik bu kun dusman jaqasida qolimiz.
Erisajlik arzulargs, ciqsin dusmannin cani,
Baxt acilib hec qalmasin xalqimiznin armani.

X....dan.

Tarix bolşevizm ustidan oz hukmini cigardi : kişilar tinelik eilan hassijatli va jaxşi jeşaşlari ucun, bolşevizm jer juzidan sugurilib taşlanişi sart .

/ ABN komitetinin deklaratsijasidan /

МОЛОДЬ В АВАНГАРДІ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНОГО РУХУ.

"Україна завжди змагалась до волі"-так окреслив історичний шлях українського народу великий французький мислитель Вольтер ще перед 150 роками. І це твердження було правильним, бо не мало крови пролилось на чорноморських степах в боротьбі за волю і державу. Козаччина з Жовтими водами, Конотопом і Полтавою-це велика епопея українського народу, що не вгавав у боротьбі за волю і незалежність.

Та ці слова безсмертного Вольтера ще більш ствердились нашою боротьбою нового періоду в історії України. Україна завжди змагалась і сьогодні невпинно бореться й змагається за свою волю і державність. На вівтар цієї боротьби на життя і смерть віддавав і віддає наш народ всі свої сили і здібності, віддавав те, що було найдорожче для нього-свою молодь, свій квіт.

Молодь у кожного народу завжди була передовою в боротьбі: на паризьких барикадах Великої Французької Революції першою зявилась молодь, студенство Варшави, юнаки зі сербських гір стояли на передових позиціях своїх національних революцій. У всіх народів першою лилась кров юнака, першими падали молоді жертви, що запалювали до великих чинів увесь свій народ.

І українська молодь у національно-визвольній боротьбі стала на передові позиції, вона перша підняла прапор боротьби, не тільки культурно-політичної, але теж політично-збройної.

В добі всевладного панування марксизму в европейській опінії, а в російському суспільстві його варіяцій, чи предвісників, нигілізму й духової декаденції, коли й частина нашого громадянства підпала під цей шкідливий вплив, українська молодь знаходить свій шлях, творить студентські громади на політичних основах. Найясніше здефінувала в 1890р. мету нашої боротьби, як добуття Української Самостійної Соборної Держави, якраз молодь у товаристві "Тарасівців", що заприсягла над блаженною могилою Тараса Шевченка вірність і відданість Батьківщині.

Наша молодь готувала в підпіллі те, що принесла Революція Народів 1917/18рр.: розбиття тюрми народів-царської Росії. А у визвольних змаганнях 1917-21рр. українська молодь відограла теж велику ролю, чи то в лавах новоствореної народньої армії, чи в рядах повстанчих загонів, або навіть у будівництві держави. Треба підкреслити факт, що навіть у великій державно-політичній роботі брала участь молодь. /Делегати України на мирових переговорах в Берестї були молоді правники, що залишили авдиторії для відповідальної державнотворчої діяльности/.

Ця молодь не була тільки соломяним вогнем на маніфестаціях перед Софійським Собором, але українська молодь була тою, що стала в обороні волі і державности. Коли на мо-

лоду українську республіку,проголошену незалежною с.ч. 1918р,сунула з півночі навала більшовиків,то першими проти них виступили київські студенти.Курінь київських гімназистів, студенти університету та робітнича молодь на вістку,що червоні полчища Муравйова переступили північні кордони вирушили на оборону столиці і станції Крути,стали до нерівного бою з ворогом.29 січня 1918 р.Україна віддала на вівтар волі 300 юнаків,що як хоробрі термопільці захищали столицю.

Невідомі імена споміж нашої селянської,робітничої й студентської молоді густо переплітають героїчну боротьбу України.

А коли український народ знемігся у боротьбі й переважаюча сила ворога поклала кінець молодій Українській національній державі,то наша молодь навіть в умовах окупації,продовжувала боротись за незалежність.Партизанські загони в Україні ще довго не здавались червоному імперіялізмові і в рядах їх перше місце зайняла молодь.

Молодь не здавала своїх самостійницьких позицій боротьби, організувалась в підпільних товариствах СУМ/Спілка Української Молоді/,Юнацтві ОУН/Організація Українських Націоналістів/,готувала кадри для революції.Молодь бойкотувала окупантські порядки в школах.Підпільний Університет,демонстрації, підрив комсомолу-,все це робота українських підпільних організацій,що гуртували в собі кращу молодь України,ідейних юнаків.Участь молоді в процесах СВУ,революційна робота західньо-української молоді,-це доказ живучості й жертвенности наших ровесників 20 і 30 рр. .Павлушків,Матушевський, Білас,Данилишин,Ольга Басараб,-ось ті незабутні борці,кращі з кращих юнаків і дівчата,що їх породила українська революція і які стали натхненням до боротьби тисяч собі подібних.

Українська молодь в умовах окупацій стала авангардом боротьби,ядром відпору,сіллю революції.Такою вона була і за нової німецької фашистівсько-нацистичної окупації.Німецький мілітаризм вивіз тисячі нашого квіту на каторжні роботи,але ця переважно селянська молодь не піддалась,вона боролась потайки,не боячись тюрем,концтаборів,невільничої праці.А та частина,що залишилась у рідному краю теж не прийняла ярмо"Нерренфолькуне пішла йому на послуги,але активно виступила до боротьби.Українська молодь віднайшла своє місце в партизанських повстанчо-революційних загонах, а пізніше в лавах Української Повстанчої Армії,несучи помсту окупантові за зруйновані села й міста, за вбитих батьків і братів,за поневолену волю,за поневолену Україну.

І сьогодні,коли наша УПА бореться з червоним звірем,ведуть проводить збройно-політичну боротьбу проти червоного окупанта,українська молодь виконує призначення бути авангардом боротьби,стоячи на перших позиціях.Її не жахають терор і переслідування,не спиняють заслання й розстріли,не страшні їй Сибір і Соловки,бо вона знає,що її призначення боротися й нарешті перемогти.

І не тільки бійці УПА,члени підпільних молоднечих організацій,юнаки-активісти,але вся наша молодь,навіть ті,що

змушені бути в комсомолі, або Червоній Армії, твердо знають, що вони повинні боротися з ворогом, підривати ненависний більшовицький режім. Сьогодні вже вся наша молодь на різних землях на еміграції, твердо переконана, що тільки боротьбою українського й усіх поневолених народів зможемо розбити червону диктатуру й на руїнах її побудувати вільне незалежне життя всіх свободолюбних народів, самостійні, незалежні держави народів, що борються проти большевизму, народів АБН.

Українська молодь усвідомлює собі ще й те, що у цій вирішальній боротьбі вона повинна взяти передову участь, віддати максимум праці й жертвенности, щоб стати гідними нащадками наших попередників, що визначили волю української молоді в національній боротьбі. Молодь-авангард української національної революції.

С. Ювенес.

Вирок історії над большевизмом вже винесено:

БОЛЬШЕВИЗМ МУСИТЬ ЗНИКНУТИ З ЛИЦЯ ЗЕМЛІ, ЩОБ ЛЮДСТВО МОГЛО ЖИТИ В МИРІ, СПОКОЮ, ПРАВДІ, І ДОБРІ.

Смерть большевизмові! девіза нинішнього дня. На штурм большевизму встають усі свободолюбні народи і люди світу. Ненависть до большевизму все більше єднає їх в одну згуртовану спільноту. Негідні большевицькі спроби підкорити всі народи світу свойому впливові при допомозі своїх облудних гасел міжнародньої агентури-Комінтерну-остаточно заломалися. Комінтерн, здемаскований як символ большевицької реакції і джерело всіх небезпек свободолюбним народам, ніби-то розвязався, щоб під маскою нових форм діяльности вводити в новий блуд народні маси. Як протиставлення реакційному большевицькому Комінтернові повстає

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ АБН-
авангард
ВИЗВОЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ НАРОДІВ.

Відкидаючи фальшиве і підступне гасло Комінтерну - „пролетарі всіх країн, єднайтеся!", АБН проголошує гасло:

СВОБОДОЛЮБНІ НРОДИ Й ЛЮДИ ВСЬОГО СВІТУ, ЄДНАЙТЕСЯ В БОРОТЬБІ ПРОТИ БОЛЬШЕВИЗМУ, ЗА СВОБОДУ НАРОДІВ І ЛЮДИНИ!

(Із Декларації Комітету АБН.)

В.Криця

ТРИ ПОСТАТІ

Чудовий весняний місяць травень, такий сумний, такий болючий для України; сумний і болючий, бо в цьому місяці впали на стійці три провідники, три носії української державности й волі. Впали вони на полі бою від чужих рук ненависного ката. Червоний сатрап видер трьох провідників, кращих з кращих синів народу, що вели свій народ шляхом боротьби до світлої мети: Самостійної Соборної Української Держави.

I.

Коли наша Батьківщина знаходилась під найбільшим гнітом Москви, коли царська Росія збиралась ховати й пам'ять про нашу волю і велегласно кричала по всьому світі "не было, нет и не будет Украины", тоді роздався сміливий голос справжнього патріота України "Україна була, є і буде", та це більше: "повинна стати самостійною державою".

Такий був клич одного з тих, що серед царства тьми і неволі бачили майбутню долю свого народу.

Цей молодий патріот, ще будучи студентом захопився цими ідеями, разом з іншими друзями склав присягу на могилі великого Шевченка - присягу вірности в службі Україні. Член, пізніше провідник "Товариства Тарасовців", ширив поміж молодю правильний, реальний світогляд і програму сучасного українства. Цей світогляд основувався на боротьбі проти загарбника, а шлях цієї боротьби - це народна революція. До такої боротьби кличе він своїх земляків і як член РУП /Революційної Української Партії/ своїми історичними промовами, виголошеними в Полтаві й Харкові.

А підчас незабутніх днів визвольних змагань він був найкращим самостійником, самостійником чину : організовував українські військові формації, які перші стали до боротьби за молоду державу. Брав активну участь в організації рідних збройних сил; вклав свої здібності й енергію в будівництво власної держави.

Він правильно бачив майбутнє, реально оцінював сучасність, користуючись досвідом минулого: не автономії, федерації, а самостійна Україна, не перемир'я, "общий фронт", "самоопределение" але всестороння боротьба, що їй на ім'я: Народна Антибольшевицька Революція.

І серед революційної діяльности гине з рук ворога 2.травня 1924 р. До краю зморений у боротьбі, переслідуваний і гонений, паде великий революціонер антибільшовик, самостійник і державник. Згинув, як одна із безчисленних жертв, що їх український народ склав на вівтарі свободи в своєму змагу на життя і смерть з большевизмом. Був це незабутній Микола Міхновський

II.

Коли над Україною чорні олив'яні хмари царської неволі розігнав грім Революції Народів 1917-18рр, коли наша Батьківщина вступила на шлях боротьби за відвічні права на волю і державу, - у вирі подій з'являється на горизонті суспільно - політичного життя постать Головного Отамана.

Це колишній редактор " Української Жизні" й "Ради",що перейнявся програмою Революційної Української Партії й став на правильний шлях в боротьбі за Українську Державу.

В часі будівництва й творення Української Держави цей муж стояв у перших рядах,служив найбільш сумлінно своєму народові. Виповняв організаційно - політичну роботу,а рівнож займався створенням українських збройних сил і в цій роботі його найкращим співпрацівником був Міхновський.Коли Україні загрожував внутрішній розклад,а керму української держави введено до російської федерації - становище захоронив він,"батько на білому коні".В новоствореному уряді став членом Директорії,пізніше її головою і Головним Отаманом Українських Збройних Сил. Як провідник молодої держави,він переживав разом зі своїм народом хвилини піднесення і трагізму,очолюючи його визвольну боротьбу проти московського імперіялізму - большевизму. Разом з народом боровся проти большевизму,переходив Голготу народа від брам Києва до концентраційних таборів.

Україна в боротьбі з більшовицьким окупантом знемогла і він на чолі війська іде за кордон,щоби там продовжувати роботу.І він працював,боровся дальше за кордоном,пропагував наші ідеали,переконував,освітлював факти,єднав українській справі нових борців і прихильників.І на стійці в цій боротьбі він впав з рук большевицького агента Шварцбарта.

В Парижі полилась кров українського державника,отамана і великого патріота.Дня 25.травня 1926р. на розі вулиці Сен Мішель-Расін впав він Головний Отаман Симон Петлюра - найбільший ворог большевизму.І сама головна заслуга С.Петлюри лежить у його безкомпромісовій боротьбі проти большевизму за Самостійну Українську Державу.

III.

А коли після тяжких кривавих змагань українського народу,Україну знов розшматовували нові окупанти,коли наш народ складав найбільші жертви,платячи кров'ю своїх найкращих синів, коли зрадницька рука Кремля поклала трупом провідника нашого визвольного руху Симона Петлюру, - на чоло боротьби виступив він,наш великий Полковник.Він,що-у визвольних змаганнях тісно й дружньо співпрацював з Петлюрою і Міхновським у творенні української збройної сили,у боротьбі на київських барикадах.

Полковник Січових Стрільців пройшов всю Україну вздовж і впоперек і всюди вславив честю свою зброю.А після невдачі не піддався,але творить й очолює український підпільний рух, що йому було на ім'я УВО /Українська Військова Організація/.

УВО було поширено скрізь,в західній і підсовєтській Україні й на еміграції.Акції членів УВО доказували світові,що Україна не піддається,що вона далі бореться й буде боротися до остаточної перемоги.Керована ним УВО стала зародком пізніших рухів : ОУН і Спілки Визволення України /СВУ/.

ОУН натхненна духом боротьби свого провідника стала авангардом в боротьбі українського народу,стала революційним ядром визвольного антибольшевицького руху.

І на такім відповідальнім місці в розгарі праці й боротьби, серед нових перспектив і планів,Москва задумала вирвати споміж наших рядів і його,провідника підпільної України.

23.травня 1938 р. підступна рука большевицького наймита Валюха вручила Провідникові ОУН пекольну машину.

У Ротердамі склав український народ свою чергову велику жертву на престіл волі в особі Провідника Українських Націоналістів, полковника Евгена Коновальця, великого Українського Самостійника й Антибільшевика.

x x x

Три жертви, три поважні втрати. Три, й усі з одної руки, більшовицького окупанта. Їхня кров освячує нас всюди і завжди до боротьби з кривавим червоним терором.

-.-.-.-.-.-.-.-.-
-.-.-

For the division of Russia by the united forces of peoples !

За распадзел Расейской Імперыі абяднаньімі сіламі народау!

Za rozdělení Ruského Imperia spojenými silami národů !

Oko razdiobe Ruske Imperije putem ujedinjenih snaga naroda !

Az Orosz Birodalom felosztásáért a népek egyesült erői által!

O podział Rosji przez zjednoczone siły narodów !

За раздел Российской Империи об'единенньіми силами народов!

Pre rozdelenie Ruska silami spojených narodov !

Ezilgan halqlarnın birlaşgan kuci blan Rusijani parcalaş ucun!

За розподіл Росії об'єднаними силами народів!

ДА ЗДРАВСТВУЕТ ВЕЛИКАЯ ОСВОБОДИТЕЛЬНАЯ РЕВОЛЮЦИЯ НАРОДОВ!

DERRIÈRE LE RIDEAU DE FER...
B o l s e v i z a c e Č e c h.

Tanzem, která dnes oslavuje výročí svého osvobození a pražských barikad, procházela v této době důležitý proces ideologického obrození a politického názoru. Když Češi byli považováni vždy za největší rusofily a v novější době za sovetofily, to ve dnech osvobození vlasti Masaryka bolševickou armadou, tento zjev se stal vládnoucím. Česká vláda, která pět let se nacházela v Londýně, opíraje se o západní demokracie, v poslední chvíli změnila svůj politický směr a zahrála na bolševickou pistalu. Beneš byl donucen odstraniti premiera Šrámka a mnoho jiných pravicových bojovníků za ČSR a místo toho dopustil primat levých. Z následujících událostí vyšlo na jevo, že všechny hlavní posice ovládli komunisté. Pokud komunističtí vůdcové za pomoci kompetentních bolševických činitelů namířili své akce k likvidaci starých stanů, nesetkali se s váznou reakcí a nenávistí uprostřed české veřejnosti. Ale když později úplně přestoupili na platformu bolševizace země, - zcela demokratické živly a strany, které podporuje 80% obyvatel, postavili se na odpor. V politickém veřejném životě nejdaleji postoupila katolická lidově-demokratická strana. Zřejmé je, že nesouhlasí s komunisty i dvě centrální strany: národní socialisté a sociální demokrati. V tisku těchto stran často se vyskytuje proti komunisace státu a proti oficiální politiky, která se odvrátila od západních demokracií. Obyvatelstvo, které před rokem bylo opojeno vším ruským a sovětským stratilo sympatie k "kvetoucí země štěstí a ráje". Českému dělníkovi a moravskému rolníkovi omrzela již bolševická ideologie a sociální systém, zvláště, když je spatřili v praxi.

Vedoucí činitelé české veřejnosti spatřili svůj omyl v sytuaci, která nastoupila v Čechách a teď hledají cestu, po které by vyšli z této sytuace. V Čechách se vyvinul silný organizovaný protibenešovský a protibolševický ruch, inspirovaný z Londýna gen. Prchalou. Síť tohoto ruchu byla rozšířena v celých Čechách, zvláště u ministerských rad a důležitých podnicích, a jen z příčiny, že SNB/Svaz Národní Bezpečnosti/ a NKVD odhajili styk z cizinou/nález illegalní literatury ve vlaku při dodání potravin z Anglie/, bylo zabráněno připravovanému puči. Ačkoliv zatknuto několik desítek vyšších důstojníků a část spolupracovníků, protibolševické hnutí stojí ještě daleko od své likvidace a provádí svoji činnost dál. Zvláště se vyskytuje toto hnutí v jednání české mládeže. Česká mládež je protibolševickou a západní orientace. Obzvlášť se vyskytl tento zjev v demonstracích posluchačů brněnské university proti zatknutí majora Šafera, kterýve svých přednáskách odhalil podstatu bolševizmu a mluvil pravdu o Sovětech.

Měřítkem toho, jak daleko postoupil tento proces změny politických názorů v Čechách, bez pochyby budou všeobecné volby 26. května. Předvolební kampaň se provádí houževnatě a předvídá se krach komunistické strany. Ale již teď komunisté v Čechách tvrdí, že i když oni ve volbách nezískají většiny hlasů, to krev rudoarmějců prolitá za Československo, zajišťuje jim vládu, a "konec konců Rudá Armáda není daleko - v Polsku."

Jednou z posledních charakteristických událostí, která obrací pozornost na zprávu zesílení posicce bolševiků v Čechách, je poslední přísáha československé armády. Každý český voják přísáhá na věrnost Československé republice a S o v e t s k é m u S v z u a na společný boj proti eventuálnímu nepřátelí. Zdá se, že takováto přísaha se odbyla v polské a jihoslovanské armádě ještě dříve. Je to montáž t.zv. společného sovětského bloku/podobně, o čem dělá námitky Sovětský úřad Anglii ve vztahu k západním státům/. Československo, jak i jiné státy sféry Sovětů se stalo největší loutkou imperializmu.

Když Češi nechtějí se státi objektem v rukou Rudého cara a myslí vážně o pravdivém demokratickém životě a socialním rozvoji, jsou povinni jít po stopách svých bližších sousedů: Polska, Ukrajiny a Slovenska - připojiti se k společnému boji proti vý chodnímu imperializmu.

Čechy jdou touto cestou, jen s nepatrným spozděním...

J. Sv-ský

Magyarország demokratikus választások után...

A megszált országok közül,úgy látszik,Magyarország az,amely a legtöbbnyire érzi testén a "Moszkvai Atilla" ostorát.Ez az ország ma küszködik halálos gazdasági állapotban,ami nem más,mint gyarmatszerü kizsákmányolás és politikai elnyomása a szovjet uralkodók részéről.A megtizedett ipar,a földek hiányos megmüvelése az igavonó állatállomány és mezőgazdasági gépek nagy hiánya miatt,a pénzügyi politika összeroppanása,-ezek mind Magyarország valóságos közdasági helyzetének okozói,vagy amint ez a krizisnek nevezünk.Ha az emlitett krizisnek valódi okait keresük,ezek nem kimondottan a háboru kovetkezményei,/mert a háboru által sujtott országok,mint Németország,újbólllábra állnak/,de elsősorban a Szovjetköztársaság kizsákmányoló-gyarmatizáló politikájában rejlenek.

Magyarországon állomásozó egymiliós szovjet hadsereg,kimondottan a lakosság terhére és rovására a lakosság élelmiszerkészleteibol élelmezi magát,az ország igavonóés szarvasmarha állományának nagy része el volt szállitva a "boldogság országába",a helyreallitott ipar a szovjet hatóságok rendelkezésére megy át,a Magyar Nemzeti Bank szovjet ellenőrzés alá van rendelve és legujabban "különleges szerzödés alapján a magyar repülőterek 30 évi idötartamra szovjet használatra vannak bocsátva.Ám ezek a jótettek,amelyeket a bolsevizmus Magyarországnak hozott.

De a legnagyobb mértékben meghamisitották a nép akaratát politikai tekintetben.Annak ellenére,hogy Magyarországon az utolsó választásokon általános többséggel nyert a kisgazdapárt,/az összes választók 2/3 részével/mig a kommunista párt a szavazatok csak1/7 részét kapta,ugyanakkor valóságban a kommunisták uralkodnak,akik a kormányban kezükbe kaparintották az összes kulcshelyzeteket/6 kommunista-miniszter/,mig a kisgazda párt ki van tévo általános üldözésnek.A pártvezetőinek szemrehányásokat tesznek reakcióért,fasizmusért,és a németekkel való közreműködésért/általában köztudomású,hogy amikor 1944 március hó 17-én a németek megszállták Magyarországot,a kisgazda pártot feloszlották és a párt vezetőjét Bajcsy-Zsilinsky Endrét meggyilkolták/.A kommunisták legutóbbi nyomása a kisgazda párt vezetőségét arra kényszeritette, hogy ez a pártból 20 országgyülési képviselőt megfosztott megbizásától a németekkel való közreműködésük ürügye alatt.

A magyar köztársaságban a legfőbb rendelkezési jogot nem a köztársasági elnök,jelenleg Tildy Zoltán,de a kommunista párt vezetője,Moszkva tanítványa,Rákossy Mátyás,gyakorolja.Rákossy Mátyás,Vorosilov jobb kezeaki a szövetséges ellenőrző bizottság elnöke,valamint várományos a népbiztosi tanács elnöki állásra a leendő "Magyar Tanácsköztársaságban".

Altalában Magyarország az erőszakos bolsevizáció és szovjetizáció útját járja.Ezt a legjobban bizonyitja a legutóbbi angol sajtó hirszolgálata.Például az angol "Observer" a következőket irja:

"Magyarország kommunista ellenőrzés alá kerül.A szovjet hadsereg a legutóbbi időkben elfoglalta a posta épületeit,a rádióállomást,és a magyar hirszolgálatiiirodát.A sajtó szigorú ellenőrzésnek van alávetve. A hirek legnagyobb részét a TASS szolgálatja,más hirügynökségek figyelembe nem jönnek.A hazai hirek hosszú ellenőrzésnek vannak alávetve és egynapi késéssel jelennek meg.

Nagy,miniszterelnök kijelentése ellenére,amely szerint az utóbbi kormányválság nem fog hozni a kormányban változást,rá két nappal később a belügyminiszter/kommunista/ a rendőrséget kezébe kaparintotta.A belügyminiszter a szélsőséges kommunistákhoz tartozik.és nem régen kijelentette:Ha a kisgazda párt nem rendeli magát alá a kommunista pártnak, nem riad vissza ellene minden erőt latba vetni.

Pár nappal később lemondott Tombor honvédelmi miniszter,mig az utódja Solymossy uj katonai egységeket szervezett u.n. mozgőrségek ,amelyek feladata minden bolsevistaellenes megmozdulás letörése.A mozgőrségek parancsnoka Pálffy,kommunista tábornok és az őrségek tagjai kimondottan kommunisták.

Vorosilov állandóan újabb követeléseket terjeszt elő a magyar kormány elé.Legujabban Burgenland területének kiürítését követeli pár tizezer ukrán telepes részére./Szerencsétlen ukránok nincs földjük és közben

Ukrajnát kirgizekkel,turkestániekkel és többiekkeltelepitik be!Az ukrán nok nagy szerencséjük,hogy ök élcsapatok szerepét töltik be a szovjetnek nyugatra való törjeszkedésében.-Szerk.)Várható,hogy a szovjet újabb követelésekkel fog eljönnieés a magyaroktól új politikát fog követelni Oroszország szemben.Oroszország fenyegetözik kommunista kormány létesitésével,amely teljesiteni fogja Moszkva összes utasitásait.

Az „Observer"közli befejezésül:

„A magyar demokrácia,amely november 4-énszabályos és titkos vâlas lasztások hátterében született - halott lett."

Erdekes,hogyan reagál a magyar nemzet ezekre az eröszakokra és jogtalanságokra.Ezt a legjobban a következö tények bizonyitják:szovjet ezredes meggyilkolása ,aki az ellenerzö bizottság tagja,majd legújabban Budapest egyik utcaján két szovjet tiszt lelövése,nyilvános eljárás 30.000 polgár felett,fasiszta ténykedésének védolásával,bákonyi partizánmozgalom stb.Magyarországon erösödik az ellenmozgalom,az ifjuság szervesz-kedik,a bolsevistaellenes szabadcsapatok születnek.A magyar nemzet is bele kapcsolódik a leigazott népek közös harcába a bolsevizmus ellen.

M.Váczy.

В"стране бендеровцев".

Чешская коммунистическая молодежная газета "Млада Фронта" от 1.юня поместила репортаж из Словакии под етим заглавием.После описания уничтоженной войной страны между Попрадом и Пряшевом в образе "Камень на камени",автор И.Бене начинает второй абзац статьи под заглавием: "10.000 бендеровцев".

Єту часть репортажа передаем в переводе:

"Здесь на рубеже трех государств - СССР,Польши и Чехословакии,находится "територия оперирования" повстанческой армии,как себя официально называют вооруженные отрядыі "бендеровцев".Здесь речь идет об явлении,которое тут было напрасно переоценено,но которое нельзя так просто обминать.Повстанцыі приняли тактику партизанской стратегии,они блестяще вооруженыі,имеют к диспозиции автомашиныі и является загадкой,откуда получают горючее.Иначе в Восточной Словакии большой и постоянныій недостаток бензина...Денег у них достаточно,а даже и заграничной валютыі.Бендеровцыі,которыіх при последних операциях ворвалось в Словакию приблизительно 15.000,єто исключительно фашистские силыі, состоящие из беглецов из Красной Армии,дальше из членов бывших Сичей, которыіе боятся возвращаться в Закарпатскую Украину,из авантюристов-поляков,ненавидящих сегодняшнее польское правительство,из членов разбитой немецкой армии,главныім образом СС,фашистских венгров и других авантюристов.Кажется,что здесь преобладают преступники над политическими фанатиками,но все таки єти отдельі имеют начеркнутыій политический характер - ультрафашистский,проявляющийся главныім образом в терроризации членов демократических партий,особенно же коммунистов. На счет бендеровцев нужно записать цельій ряд преступлений,которие не могут остаться без отзыва.Как раз во время нашего путешествия по Словакии сильныіе чехословацкие воинские и полицейские формации заатаковали здесь оперирующих бендеровцев и отбросили их назад в горы. Всетаки в Пряшеве мы встретились с сильно распространенныіми известиями,будто бы бендировцы намерены занять и тот,после Кошиц самый большой,город Словакии!Но более правдивым является то,что бендеровцы будут уничтоженны,так как своей дерзостью вызвут общую советско-польско-чехословацкую акцию".

До єтих пор слова и заключения об украинском повстанческом движении коммунистического редактора "Млада Фронта, - а теперь наши замечания на основании украинских и словацких данныіх,дошедших из наших родныіх земель:

Украинские повстанцыі из УПА вошли в месяце марте на территорию

Словакии больше из политически-пропагандивных соображений, чем с такт тических мотивов. Одновременно с акцией в Словакии УПА действовала на польско-украинском пограничьи, в Зап. и Центр. Украине вплоть до Днепра. Эта политическая акция УПА между порабощенными народами проходит везде успешно, так как угнетенные народы видят в укр. и др. антибольшевистских вооруженных силах своих защитников. Население не только доброжелательно отзывается о повстанцах и практически поддерживает их, но и сама вступает в ряды УПА, или же создает свои повстанческие отряды. Доказательством этого может служить появление белых словацких партизан. В словацких селах и городках к повстанцам отнеслось местное население более чем благосклонно; летучки, издаваемые УПА на словацкой и чешском языке, переписывались и "пачковались" в Братиславу и Прагу.

О том, какую силу представляют собой повстанцы, говорит сам редактор "Млада Фронта", подчеркивая, что для преодоления этого движения выступят соединенные вооруженные формации советско-польско-чешские. Нам известно не только то, что чешское правительство подняло по тревоге НКВД, Красную Армию, послало целую дивизию и танковую бригаду из Моравской Остравы для уничтожения УПА, но знаем и то, что словаки, служащие в чехослов. армии, отказались биться с Укр. повстанцами. Вследствие этого Прага требует от Летрика, чтобы словацкие военные части были перенесены в Чехию, а на их место пришли чешские. Действия УПА и появление белых слов. партизан повлияло также на результаты выборов в Словакии, а последующие демонстрации в Братиславе говорят ни о чем другом, как о том, что словацкий народ включается в общую борьбу порабощенных народов против красного фашизма и его сателитов.

Совєтський васал Чехословаччина і А Б Н.

На території Середньої і Східньої Европи та підсовєтської Азії поневолені й загрожені більшовизмом народи станули до боротьби з червоним фашизмом та його відповідниками в країнах т.зв. „совєтського впливу". Від Білого до Егейського Морів і від Ельби до Амуру десятки народів провадять затяжну боротьбу з поневолювачем на всіх відтинках життя. Такі вогнища боротьби розгорілись виразно на Кавказі, Прибалтиці, Білорусі, Україні, Польщі, Югославії, Словаччині і Мадярщині. В країнах, де антибольшевицький рух ще не скристалізувався, скорше чи пізніше виникне, бо це закон підсовєтського життя насьогодні. Про це свідчать найкраще події в Чехії і Словаччині, де, як показують висліди виборів, комуністи „всевладні". Та напрю цим формальним результатам виборів висувається дійсність і факт існування антибольшевицького руху і в т.зв. сьогодні „Червоній Чехословаччині". За фактами звертаємося до офіціозу соціял-демократичної партії „Право Ліду" (Прага, 17.6.1946.), що на першій сторінці містить статтю під заголовком: Сітка іриденти проти Чехослов. Держави. Брехливі гамбурзькі листівки проти ЧСР. Підкопна діяльність „антибольшевицького блоку народів". Не можемо ігнорувати закордонну реакцію!"

Після констатування факту про існування й дії „закордонної реакції" проти Чехословацької Республіки після світової війни і її вплив на розвал держави в 1938 р., автор доводить до відома: „То, що було тоді, сьогодні повторюється. В Англії діє здеградований генерал Прхала, що з гороткою клентів на чолі з Борином-Лежаком і Прідавком, з яких перший служив за гроші Гестапові, а другий режимові Тіса (оба сиділи підчас війни в англ. концтаборах!!!) теж стремиться спричинити в нас розвал. А крім Прхали, що ще недавно посилав до нас з Англії нелегальні летючки в кавових коробках, організується чеська і словацька іреденти також і в інших країнах. Ось хочби в цих днях в Празі появились листівки з Гамбургу, які викликали велику сензацію.

Летючки були видані так званим "Центральним Проводом Руху за Нову Чехо-словаччину". Чехи і словаки повинні слухати "голос волі". Повинні приєднатися до "армії Нової Чехословаччини", що має свої організації в Австрії, Італії, англійській та американській зоні Німеччини. Рух хоче об'єднати чехів і словаків і вести їх до боротьби проти н неконституційної автократії політичних авантюрників, що опираються на брехню і запровадили в нас господарську диктатуру на основі большевицької ідеології. В листівці говориться, щоби чехи і словаки звернулись до українських кіл, де дістануть точні інформації; бо цей рух не є одинокий. Його підтримують українці, поляки, серби, болгари, румуни, литовці та інші, що подібно роздумують і змагаються створити "антибольшевицький союз народів"

Отже, цим вже все сказано. В спілці з чужою реакцією, фашистами і монархістами, під гаслом боротьби з большевизмом, чехословацькі зрадники інтригують проти республіки. Коли б не останні події на Словаччині, ми могли б оминути ці явища мовчанкою. Але на Словаччині діяли відділи українських бандерівців, які в ім'я боротьби з большевизмом, - поки були витиснені нашими військовими формаціями - крали і грабували та вимінювали чужу валюту.

В Словаччині на вічах демократичної партії повставали голоси про новий поділ республіки. В Словаччині констатовано факт, що фашистовські народники (людаці), що проникли в ряди демократичної партії, утримували зв'язок з Австрією, куди після визволення Словаччини виемігрували провідні чинники режіму Тіса.

Словом - чеська і словацька реакція дома ще й сьогодні утримує зв'язки з реакційно - фашистівським закордоном.

Повторюємо: в нормальних умовах ми могли б ігнорувати закордонну реакцію, бо республика є супроти неї сильна. Але факти останнього часу, до яких належить і згадувана "гамбурська летючка", є важливим моментом в тому напрямку, що останні рештки народницького (людацького) фашизму повинні бути ліквідовані без огляду на те, чи вони дома в підпіллі, або як "ново хрещені" в рядах демократичної партії.

Здається, тут зайві коментарі для того, щоб показати на існування "контреволюції" і в новоствореній Чехословацькій республіці, де на основі підсумків з виборів гадалосьби, все в порядку - комуністична партія веде.

Та факти, які наводить "Правда ліду" недвозначно свідчать, що таки не "все в порядку". А цей большевицький васал на чолі з готвальдо-летрихівсько - бенешівською клікою штурмується сильним антибольшевицьким рухом. Штурмується і то з двох сторін: з одного боку ідуть словацькі самостійники (людаці) Тіса а з другого самі чехи з концепцією "Нової Чехословаччини". Не входимо в розгляд обох рухів і їхніх платформ з вузького внутрішнього аспекту, але дивлячись відкритими очима европейця, християнина й антибольшевика, безперечно одно сутеве : Народи сьогоднішної Чехословаччини встають до боротьби з большевизмом і його васальними відповідниками. Словацький нарід, хоч по кількості найменший в Сер. Европі, станув між першими в лаву антибольшевицького фронту, створивши підпільний рух на рідних землях вилонивши з себе збройну силу "білих словацьких партизанів" та оформившись в бойовий авангард під проводом "Словацького Революційного Руху". Так само чехи, що їх уважається ще й сьогодні великими сов'єтофілами "в особі своїх кращих патріотів" стають на шлях антибольшевицької боротьби. Дома і закордоном єднаються з усіми поневоленими народами, що їх вяже одна єдина велика мета : повалення большевицького молоха і створення самостійних національних держав поневолених народів.

- . - . -.- . - . -

V a t a n d a n x a b a r.

Songi vaqtlarda vatandan ofitsial malumatlar kelmaqda. Urusdan son sovetnittifaqiga qajtib ketib jaqin kunlarda jana qacib otub kelganlarnin bergan malumatlariga kora, urusdan son Almanijaden va basqa jerlardan vatanga qajtganlarnin hec biri ham ujiga bargan emas. Ular lagirlarda va maxsus tajarlangan jerlarda saqlanmaqda va islatilmaqda.

Vatanda bolsevizmga narazilik, ormanlarda, taglarda va temirjollarda goralli ciqislar va maxfi ravisda qoparuciliqlar ota daracada kucajmaqda.

Taminat va kjim - ustibaslarnin narxlari avvalgiga qaraganda 2-3 barabar kotarilgan. Acliqdan oluvcilar ham kop. Qijmat bana bolsa ham satib alis ucun azuq-avqat tapilmajdi. Kjim-ustibas magaziniari ham qaq quruq.

Acliq naticasida azuq-avqat va nan dokanlarnin aldida bolgan topalanglarni militsijalar ham bastirabilmajdilar.

У к р а ї н а в б о р о т ь б і

Подаємо за Українською Пресовою Службою /23.5.45./ уривки з статті "Фашисти чи справжні демократи ? Українська Повстанська Армія бореться проти росіян", поміщеної на основі допису кореспондента /Таймса/ до "Дзєнніка Полнєжа І. Дивізії Панцерної" ч. 108:

Відділи УПА /Української Повстанської Армії, що її опанувала націоналістична організація "Бандерівців"/ - пише кореспондент - намагаються за всяку ціну унеможливити переселювання українців зі Східної Галичини на нові місця побуту на сов'єтській території. Це вияснює їхні напади на комунікаційні шляхи. Якщо це дійсно так, як розказують, то вони мають запевнені не тільки симпатії жертв переселювання, але й серед "русинів" у Словаччині та в Карпатській Україні, що належить тепер до Сов'єтського Союзу.

...Хоча бандерівці висаджують залізничні тори, до Лупкова все ж таки ще якийсь час приходять краківські часописи. На думку "Дзєнніка Польскєго" з Краково - пише кореспондент - "бандерівці, це фашисти, яких головною ціллю є громити комуністів і жидів". Однак інший інформатор кореспондента говорив йому, що бандерівці не є ані фашистами, ані антисемітами, вони є справжні демократи, що уважають комунізм за одинокого ворога. Вони не відчувають жодної ненависти ані до поляків ані до росіян як таких.

"Я не мав нагоди говорити з поляками - пише кореспондент - але в Лупкові мені оповідали, що бандерівці задержали поїзд, випровалили з нього 8 сов'єтських старшин і розстріляли з них 4-ох, найшовши в них партійні виказки. 4-ох інших пустили на волю. Полякам, що їхали в поїзді, не зробили нічого злого. Один жид, що інформував кореспондента, не мав жодних застережень проти бандерівців. З тієї пори, коли німці ув'язнили їхнього провідника Бандеру, що зорганізував УПА, бандерівці воювали проти кожного, хто тільки окупував українські терени.

Їхній командир, хто б це не був є добрим вояком. Його відділи є не лише добре вишколені, але також виявляють здисципліновану поставу у відношенні до словацького і українського населення та не переводять насильних реквізицій.

Зодягнені вони в мундури краски "кгакі" /військовий тереновий одяг - примітка ред УПС/, а на шапках носять традиційний український Тризуб."

Так кінчає кореспондент "Таймса".

ГУМОР З БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ ДІЙСНОСТИ.

Життя народів в большевицькій дійсності яскраво відображають антисовітські анегдоти. Це відповідь широких народніх мас на всі постанови і закони, на всю політику і суть большевицької власти. Це так би мовити маленька енциклопедія життя советського громадянина в "стране цастливого социализма". Це голос народу, справжня колективна творчість. Автор їх - всі поневолені народи, що живуть в СССР.

"Горді владарі" одної шостої частини земної кулі розповідають про злидні переслідування, мордування і життя, повне безнадійности, яке й не снилось людині демократичного суспільства. Дуже часто особисте життя типового советського громадянина проходило по такій формулі:

"Короткий життепис громадянина в СССР"

В понеділок - родився,
У вівторок - в ЗАГС явився,
В середу - арештували,
В четвер - на допиті побували,
В п"ятницю - засудили,
В суботу - розстріляли,
В неділю - поховали.

"Шість заповідей"

1. Не думай!
2. Якщо подумав, не говори!
3. Якщо сказав, не записуй!
4. Якщо записав, не друкуй!
5. Якщо надрукував - не підписуй!
6. Якщо підписав, не признавайся!

- . -

- Скажіть, вам подобається газета "Известия", або "Правда"?
- Відверто кажучи, не зовсім.
- Чому?
- Тому, що в "Известиях" не вистачає правди, а в "Правде" известий!

..-..

"Люблю, як свою жінку"

Один із безпартійних громадян завжди говорить, що любить комуністичну партію, як свою жінку.
- То як саме? - зацікавився його приятель.
- Я ж тобі кажу - по можливості уникаю зустрічі, дуже боюсь, найбільше бажаю зміни положення свого небезпечного життя.

- x -

Перший раз.

Під натиском життєвих обставин один безпартійний громадянин вирішив вступити в ряди ВКП/б/.
- В бандах раніш не приймали участи? - суворо запитав його один із членів комісії.
- Ні, слово чести, не приймав - відповів громадянин. Це я перший раз вступаю.

- . -

"Вожді"

В сільську крамницю заходить московський покупець, який хоче купити віжки для коней.
- Дайте мені "вожжи"1/
Продавець негайно розкладає перед ним портрети вождів.
- Та ні, це такі, що їх треба вішать, а мені потрібні такі, щоб правили 2/ - пояснює москаль продавцю.

1/ вожжи - російське слово: укр. поводи.
2/ правити - поводити кіньми.

- . -

"Перед стінами Кремля".

- Чому це наших вождів тримають за такими високими мурами Кремля?
- А тому, щоб ніяка сволота не пролізла.
- З Кремля, чи в Кремль?

- . -

Чужинецький делегат в СССР.

- Чому це ви кожного разу піднімаєтесь, аплодуєте, коли "председатель" робить які-небудь "пред- ложения"? - запікавився чужинецький делегат на советській робочій конференції.
- А тому, що якщо тут не встанеш, так в іншому місці до стелі на петлі піднімуть.

- . -

Про життя в колгоспах.

Країна розпочала велике будівництво, вступила в епоху п"ятирічок.-
І вже за першу п"ятирічку погоріли білен-ькі хатки, понищено вишневі садки, веселі колись села перетворились в пустку.
Сільська українська шкільна молодь створила фольклор про ту дійсність:

"Батько в СОЗ-і, мати в СОЗ-і
Діти плачуть на дорозі,
Нема хліба, нема сала -
Контрактація забрала.

Я маленька колгоспниця
Заробила трудодні.
Мати ходить без спідниці,
Батько ходить без штанів.
Прийдіть,прийдіть,подивіться,
Як ми в СОЗ-і розжилися,
Клуня впала,хата боком
І кобила з одним оком!
Батько в СОЗ-і.мати в СОЗ-і
Я бігаю по дорозі:
Пузо голе,штани в клітку
Виконую п"ятилітку4

СОЗ - Совместная Обработка Земли

Козачка.

L'Avanguarde, Journal du Front de la Jeunesse ABN. Publié par le Groupe d'initiative du Front de la Jeunesse des Peuples Opprimés .

Redigé par le Comité de Rédaction .

„А в а н г а р д",журнал Фронта Молодежи АБН.Издает Инициативная Группа Фронта Молодежи Порабощенных Народов. Редактирует Колегия.

CONTENTS:

I. De la Redaction. . . . . 1.

II. От редакции. . . . . 2.

III. Спільними силами (З.Морський). . . . . 3.

IV. Sluckaje paustannie - symbal niaupynnaj baraćby Bielaruskaha Narodu za volu (Sluccak). . . . . 6.

V. Nia u nas viesna (Ul.K.). . . . . 7.

VI. Na ziemlach Bielarusi. . . . . 9.

VII. U Jugoslaviji „druga nastala sudija" (Bogoljub). . . . . 10.

VIII. „Uzor policiske drzave" (Bodoljub). . . . 11.

IX. x x x (К.Пер.Р.М.). . . . . 13.

X. Борьба за свободу кавказских народов (Кавк.) 14.

XI. „Жить стало лучше", жить стало веселей" (Том Бек). 15.

XII. x x x (Д.). . . . . 17.

XIII. Nowym szlakiem (J.Stasiek). . . . . 18.

XIV. 10 Mai in Istoria Romaniei. . . . . 19.

XV. Vyznanie (XYZ). . . . . 20.

XVI. Ohlas „Spolku slovenských študentov" k svetovej verejnosti. . . . . 21.

XVII. Slovenská študujúca mládež vedie 23

XVIII. Bizanin Vatan. . . . . 24.

XIX. Turkistan (X...an). . . . . 25.

XX. Молодь в авангарді українського національно-визвольного руху (С.Ювеніс) 26.

XXI. Три постаті (В.Криця). . . . . 29.

XXII. Derrière le rideau de fer:
Bolsevizace Čechů [illegible] (Čech). . . 32.
Magyarország demokratikus választások után. . . . . 33.
В „стране бендеровцев". . . . . 34.
Сов'єтський васал Чехословаччина і АБН. . . . . 35.
Vatandan xabar. . . . . 37.
Україна в боротьбі (УПС). . . . . 37.

XXIII. Гумор з большевицької дійсности (Козачка). . . . . 38.

--- oo!!!oo ---